

[Skatteministeren]

som formål vil forudsætningsvis være fritaget for selvangivelsespligt. Tilsvarende gælder foreninger, der er godkendt eller vil kunne opnå godkendelse efter ligningslovens § 8 A eller § 12, stk. 3, samt foreninger, der tidligere kunne opnå skattefritagelse.

Disse foreninger behøver således hverken at indsende selvangivelse, erklæring eller kopi af foreningsregnskab.

Skattemyndighederne kan dog altid kræve, at foreningen indsender regnskab + bilag for såvel det løbende som tidligere indkomstår, hvis der er grundlag for at antage, at en forening ikke opfylder betingelserne for at slippe for selvangivelsespligt.

Lovforslaget omfatter kun de udelukkende almennyttige eller almenvelgørende foreninger. Varetager foreningerne også andre formål end almennyttige, skal der som hidtil indgives selvangivelse, såfremt der er indkomst ved erhvervsmæssig virksomhed.

Foreninger m.v., der er skattepligtige efter andre bestemmelser end selskabsskatteovens § 1, stk. 1, nr. 6, er fortsat selvangivelsespligtige.

Lovforslaget skal have virkning for indkomståret 1987.

Lovforslaget vil ikke have nogen provenumæssige virkninger, da der som nævnt er tale om foreninger, der i forvejen ikke har indkomst til beskatning.

Administrativt vil forslaget betyde en lettelse for såvel foreningen som de kommunale skattemyndigheder, da foreninger fritaget for selvangivelsespligt ikke længere skal indgå i ligningen.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagets bemærkninger, skal jeg herefter anbefale lovforslaget til Folketingets velvillige behandling.

Stavad (S):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om beskatning af fortjeneste ved afståelse af fast ejendom.
(Lovforslag nr. L 211).

Jeg skal i øvrigt henviser til lovforslagets tekst og de bemærkninger, der ledsager dette.

Berlau (FK):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af lov om Arbejdsretten.

(Beslutningsforslag nr. B 121).

Jeg henviser i øvrigt til beslutningsforslagets tekst og de bemærkninger, der ledsager dette.

Jørgen Tved (FK):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om udvisning af nazister.

(Beslutningsforslag nr. B 122).

Jeg henviser i øvrigt til forslaget tekst og de bemærkninger, der ledsager dette.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministrene:**Formanden:**

Det som nr. 1 opførte spørgsmål (spørgsmål nr. S 559), der er stillet af fru Pia Kjærsgaard (FP) til statsministeren, udsættes efter aftale til næste spørgetid.

Spm. nr. S 590**2) Til skatteministeren af:****Bjørn Westh (S):**

»Er ministeren enig med Venstres folketingsmedlem Henrik Toft, når denne foreslår skattefritagelse for landbrugsmedhjælpere?«

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Hr. Bjørn Westh har spurgt, om jeg er enig med hr. Henrik Toft, når denne foreslår skattefritagelse for landbrugsmedhjælpere. Jeg vil gerne sige, at regeringen ingen planer har om at fritage landbrugsmedhjælpere for at betale skat.

Efter hvad der er oplyst over for mig, har hr. Henrik Toft luftet tanken om en skattefrihed for landbrugsmedhjælpere i en mere generel artikel om behovet for en bedre driftsøkonomi i landbruget. Jeg vil gerne understrege, at jeg deler hr. Henrik Tofts ønske om en indsats for at forbedre landbrugets økonomiske situation, men jeg tror ikke, at skattefritagelse for landbrugsmedhjælpere vil afhjælpe de grundlæggende problemer i landbruget. På de fleste

[Skatteministeren]

landbrugsbedrifter er der jo i øvrigt netop ikke lønnet medhjælp. Jeg kan i øvrigt oplyse, at antallet af landbrugsmedhjælpere kan opgøres til omkring 25.000.

I øvrigt ville en særordning som den foreslåede for landbrugsmedhjælpere nok blive fulgt op af ønsker om lignende særordninger for andre grupper, og til sidst ville vi så få et helt uoverskueligt skattesystem. Dertil kommer en række administrative og skattetekniske problemer ved en sådan særskattefritagelse for landbrugsmedhjælpere. Derfor kan jeg ikke anbefale det.

Bjørn Westh (S):

Jeg forstår, at skatteministeren tager afstand fra forslaget og ikke mener, at det er en generel vej, man kan gå. Må jeg spørge: Påtænker regeringen at komme med et forslag om skattefritagelse for søfolk i udenrigsfart i forbindelse med indgåelse af nye overenskomster?

Formanden:

Ønsker skatteministeren at svare på spørgsmålet? Ja. Skatteministeren.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Jeg kan bekræfte, at der i øjeblikket foregår overvejelser om en ændring af sømandsbeskatningen, herunder også ændringer i relation til industriministerens forslag om oprettelse af et internationalt skibsregister. Det er imidlertid nogle overvejelser, som har et helt andet udgangspunkt end den tanke, der har været rejst om skattefritagelse for f.eks. landbrugsmedhjælpere.

Sigtet med en eventuel lempelig skattemæssig behandling af søfolk beskæftiget om bord på skibe registreret i et internationalt skibsregister vil være at bevare danske arbejdspladser på danske skibe ved at gøre danske søfolk lønmæssigt konkurrencedygtige med lavtlønnede udenlandske kolleger. En eventuel lempeligere skattemæssig behandling for sådanne søfolk har altså et helt anderledes udgangspunkt end den tanke, der har været rejst omkring landbrugsmedhjælpere.

Bjørn Westh (S):

Jeg forstår, at ministeren er principielt betænkelig ved denne form for ordninger. Vil ministeren så ikke medgive mig, at det er endnu

mere betænkeligt at drøfte det for søfolk, når regeringens egne folketingsmedlemmer straks begynder at foreslå, at det også skal gælde for andre områder? Hvis det overhovedet skal kunne diskuteres for et ganske specielt område, må man afgrænse sig til det og kun det. Jeg vil gerne bede ministeren bekræfte i dag, at der overhovedet ikke kan være tale om det andre steder, og at det i øvrigt er principielt betænkeligt i det hele taget.

Stavad (S):

Jeg er også meget glad for den meget klare afvisning, som skatteministeren har givet hr. Henrik Thofts forhåbentlig lidt uovervejede ideer. Det bringer mig til at stille skatteministeren det spørgsmål: Er skatteministeren ikke enig i, at vi i størst mulig udstrækning bør forhindre, at alle mulige problemer løses ved ændringer i skattesystemet, hvis de hører hjemme andre steder – f.eks. finde særlige løsninger på landbrugets problemer, på kunstnernes problemer, på sociale problemer osv.? Netop for at bevare et overskueligt skattesystem, som jeg forstår også ministeren går ind for, bør vi da ikke løse problemerne i de ministerier, hvor problemerne hører hjemme?

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Til hr. Stavad vil jeg sige, at jeg deler helt det synspunkt, at hvis vi bruger skattesystemet til at løse alle mulige specielle problemer, virker det i retning af at gøre skattesystemet uoverskueligt og indviklet at administrere. Ikke desto mindre har der også med brede flertal her i Folketinget med jævne mellemrum været et ønske om at bruge skattesystemet til at løse særligt afgrænsede problemer. Her kan jeg bekræfte over for hr. Bjørn Westh, at såfremt det bliver aktuelt at løse det problem, der består i, at danske skibe udflager, må det ske, hvis det skal ske ad skattevejen, på en sådan måde, at der er tale om en entydig afgrænsning.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 591

3) Til *arbejdsministeren* af:

Jørgen Tved (FK):

»Er ministeren enig i Dansk Arbejdsgiverforenings seneste konjunkturvurdering, der

[Jørgen Tved]

forventer, at der lukker 50.000 arbejdspladser i den private sektor i 1988, herunder alene 20.000 arbejdspladser i de udlandskonkurrerende erhverv?»

Jørgen Tved (FK):

Hver gang erhvervslivet på forskellig måde har fået støtte bevilget her fra Folketinget, har man hørt, at det er for at redde beskæftigelsen, for at endnu flere kan komme i arbejde.

Med de sidste begunstigelser, der er givet dansk erhvervsliv, har det forlydt, at det skulle være af hensyn til eksporten, at det særlig var eksportfremmende virksomheder, som fik støtte. Nu har Arbejdsgiverforeningen meddelt, at man vil lukke, ikke 50.000, der er en fejl i spørgsmålet, som det er trykt, men 55.000 stillinger, heraf 20.000 i de eksportsøgende erhverv. Jeg vil godt spørge: Har de tilskud, dansk erhvervsliv har fået, herunder også de sidste i forbindelse med finansloven, haft en negativ virkning?

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Der er ingen som helst tvivl om, at den omlægning af arbejdsgiverafgifterne, der er gennemført, vil have en positiv beskæftigelseseffekt.

Dansk Arbejdsgiverforening, LO og regeringens økonomer har tilsammen skønnet, at den positive beskæftigelseseffekt vil være 50.000–70.000 job, der ellers ikke ville have været der, i løbet af de næste 3 til 4 år.

Jeg vil i øvrigt godt sige, at man ikke har sagt, at man vil lukke. Der er forskel på beslutninger om, at man vil lukke, og så prognoser. Man har lavet en prognose, ligesom mange andre gør det. Jeg vil også gerne understrege, at jeg er helt og aldeles uenig i denne prognose. Jeg vil gøre opmærksom på, at regeringen har nedvurderet arbejdsløshedsskønnet for 1988. I august sagde vi 265.000, i december 1987 sagde vi 250.000. Jeg vil også gøre opmærksom på, at de økonomiske vismænd, som plejer at være de mest pessimistiske, har nedvurderet arbejdsløsheden i 1988. De sagde 311.000 i maj 1987, i december 1987 sagde de 280.000, i januar 1988 sagde de 263.000. Jeg tror, vi når hen imod regeringens skøn på de ca. 250.000. Til sidst vil jeg gerne understrege, at det i øvrigt også er for højt. Derfor må vi vedvarende og systematisk arbejde for yderligere at forbedre konkurrenceevnen, såle-

des at vi kan skabe endnu flere job i den private, eksporterende og importkonkurrerende sektor.

Jørgen Tved (FK):

Nu forstod jeg på arbejdsministeren, at han var uenig i den vurdering, der var kommet fra Dansk Arbejdsgiverforening, og det er jeg naturligvis glad for. Men arbejdsgiverne har vel fingeren direkte på pulsen, og når de giver udtryk for bekymringer med hensyn til beskæftigelsen især i de eksportsøgende erhverv og taler om, at de må afskedige 20.000, vil jeg spørge ministeren, om det regnestykke, han stillede op for mig, ikke var lidt vel tænkt. Hvis nu ministeren havde forestillet sig, at der blev 350.000, og der så kun blev 300.000 arbejdsløse, var der altså efter ministerens opfattelse sket en fremgang. Er det ikke en bagvendt måde at stille tingene op på?

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Jeg tror, at man ude i virksomhederne lige skal vænne sig til den positive effekt af den omlægning af arbejdsgiverafgifterne, vi har lavet. Der har været vældig pressepolemik om den negative effekt, den har i nogle virksomheder. Men der er mange andre virksomheder, der for øjeblikket er ved at forstå, hvilket godt stykke arbejde et stort, bredt flertal i Folketinget lavede for de eksporterende og importkonkurrerende erhverv i december måned 1987. Det vil slå igennem og modvirke de tendenser, som DA her har talt om.

Så vil jeg da medgive hr. Jørgen Tved, at det ikke alene er et spørgsmål om at reducere skøn, der er afgørende, men selvfølgelig beskæftigelsesudviklingen, der er afgørende. Jeg vil gøre opmærksom på, at vi i fjerde kvartal 1987 baseret på de sidste ATP-indbetalinger satte beskæftigelsesrekord i Danmark ved 1987' slutning. For første gang nogen sinde var der mere end 2 millioner fuldtidsbeskæftigede lønmodtagere. Hvis vi ser på 1987 og 1986, altså har en længere periode at se på, var der en stigning i beskæftigelsen på 17.000. Der har aldrig nogen sinde været så mange danske lønmodtagere i arbejde, som der var i 1987. Det skal vi også se på. Det er det, det drejer sig om, og så kan vi i kraft af det reducere arbejdsløsheden også.

Jørgen Tved (FK):

Hvis jeg skal henholde mig til arbejdsgivernes egne oplysninger, advarer de netop mod de sidste indgreb: kartoffelkur, julepakke osv. De siger, at disse indgreb vil skabe en stigende arbejdsløshed. Jeg kan godt forstå, at disse tegn først kan vise sig, efter at indgrebene er foretaget. Det vil altså sige, at vi tidligst kan se virkningerne heraf i første kvartal af 1988.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Nu synes jeg ikke, at hr. Jørgen Tved plejer at henholde sig til arbejdsgivernes egne udtalelser. Derfor forstår jeg i og for sig ikke, at han har så meget lyst til at gøre det i denne sag. Jeg er faktisk på dette punkt uenig med arbejdsgiverne, og det forbeholder jeg mig at have ret til.

Jørgen Tved (FK):

Jeg er glad for at opleve, at arbejdsministeren også kan være uenig med arbejdsgiverne. Det er vist første gang, jeg har oplevet det.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Det vil arbejdsgiverne kunne oplyse hr. Jørgen Tved om er sket adskillige gange.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 584**4) Til indenrigsministeren af:****Jane Oksen (FP):**

»Hvilke initiativer agter ministeren at tage over for kommunerne i forbindelse med, at specielt Venstreborgmestre har brugt alt for mange penge og de aftalte rammer for 1988 er overskredet med over 1 mia. kr. allerede nu?«

Skriftlig begrundelse

I forbindelse med artikel i Berlingske Tidende den 31. januar 1988 anføres, at kommunerne allerede nu har overskredet de kommunale budgetter, og at tal fra Kommunernes Landsforening viser, at Venstrekommunerne i gennemsnit er førende med en overskridelse på 1,67 pct. for 1988.

Det anføres også, at såvel Venstre som Konservative overvejer andre metoder end den indførte deponeringsafgift, f.eks. et skatteloft. I forbindelse med de kommende forhandlinger

med kommuner og amter om 1989-budgetterne kunne det være interessant at vide, hvad ministeren har af gode ideer, idet Venstre har været stærkt fremme i dagspressen om offentlige besparelser. Man må derfor forvente, at også Venstres borgmestre vil gå forrest her, og at indenrigsministeren vil søge at hindre, at disse Venstrekommuner fortsat overskrider de aftalte rammer.

Jane Oksen (FP):

Da indenrigsministeren snart skal til at forhandle med de kommunale organisationer om udgiftsrammerne for 1989, og da man i Berlingske Tidende den 31. januar 1988 kunne læse, at Venstreborgmestre bruger alt for mange penge, og at de økonomiske rammer for 1988 allerede var overskredet med 1 mia. kr., har jeg fundet det nødvendigt at spørge indenrigsministeren om, hvilke initiativer han agter at tage.

Der har været udtalelser fra De Konservative ordfører hr. Kent Kirk om, at man kunne forestille sig et skatteloft, for tilsyneladende har deponeringsstraffeafgiften ikke hjulpet. I Fremskridtspartiet kunne vi måske også forestille os andre initiativer, f.eks. et anlægsstop i kommunerne eller et stop for antallet af offentligt ansatte i kommunerne. I budgetterne for 1988 regnes med 10.000-15.000 nye offentligt ansatte. Kan ministeren sige, hvilke tiltag han agter at tage i forbindelse med de tal, der har været fremme fra Kommunernes Landsforening?

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

For det første vil jeg gerne slå fast, at der foreligger af gode grunde ingen opgørelse over kommunernes udgifter i 1988. Derfor foreligger der heller ingen opgørelser, der viser, at specielt venstreborgmestre har brugt for meget.

Vi kan se af budgetterne for 1988, at en række lavindkomstkommuner, der hidtil har haft et lavt serviceniveau, og kommuner, der i særlig grad har holdt igen i begyndelsen af 1980'erne, nu synes at have en vis budgetteret udgiftsvækst. At kommuner med et særlig lavt serviceniveau skulle have mulighed for en vis vækst, er i øvrigt helt i overensstemmelse med aftalen fra 1986 mellem regeringen og de kommunale organisationer om den kommunale økonomi for 1987 og 1988. Aftalen vedrørte kommunernes udgifter, når de ses under ét.

[Indenrigsministeren]

Jeg vil endvidere understrege, at regeringen ikke agter at tage yderligere initiativer over for kommuner, der overskrider rammen for 1988. Der foreligger allerede i loven fra 1986 klare regler om konsekvenserne af en rammeoverskridelse.

Om de fremtidige økonomiske rammer kan jeg oplyse, at regeringen sigter mod en frivillig aftale om, at de kommunale skatter får en faldende tendens og i hvert fald ikke må stige i de kommende 4 år. Det er først og fremmest kommunernes opgave og ansvar at sørge for, at udgifterne holdes inden for de aftalte rammer. Det er både regeringen og Kommunernes Landsforening enige om.

Jane Oksen (FP):

Ministeren siger, at der endnu ikke foreligger en opgørelse over 1988. Nej, men der foreligger nogle budgetter, som allerede viste en overskridelse på 1 mia. kr. Vi har endnu ikke set nogen kommunale budgetter, der ikke er blevet højere, end man regnede med.

Jeg synes, der har været så mange ting fremme i tiden, der taler for, at kommunerne ikke magter at styre deres udgifter. Vi har lige fået en opgørelse over, at skoleudgifterne er steget på trods af faldende elevtal. Der er så mange ting i kommunerne, der taler for, at der må gribes hårdere ind. Jeg er ikke tilfreds med, at ministeren kun ønsker at opretholde den strafafgift, som jeg udmærket ved skal fortsætte næste år. Jeg mener, der bør endnu stærkere initiativer til, hvis vi skal hindre skattetrykket i kommunerne i at stige. Det bliver jo resultatet, hvis ikke vi griber ind nu.

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Der foreligger af gode grunde ikke tal for overskridelse af rammer, i og med at rammerne ikke er kendt i deres endelige form. Rammen for 1988 vil være et gennemsnit af et regnskabsstal for 1986 og regnskabsstal for 1987, regnskabsstal, som ikke er kendte.

Når regnskabsstal 1987 er kendt, kender vi den faktiske ramme for 1988, og så er spørgsmålet, om kommunerne vil overholde denne ramme eller ikke. Når fru Jane Oksen siger, at vi ved, at kommunerne ikke overholder budgetterne, så ved vi af erfaring, at mange kommuner aldrig forbruger det, der er afsat i budgettet, de har det, der hedder et overskud på de-

res driftsregnskab, når året er gået. Omvendt er der også andre kommuner, der har tradition for, at de overskrider deres budgetter. Det er ikke her og heller ikke i spørgsmålet ønsket fordelt på, hvilke politiske borgmestre der leder de pågældende kommuner, men rammerne og overskridelserne er ikke kendt. Det er rigtigt, at der forestår et alvorligt arbejde, og der kræves en alvorlig indsats fra alle folkevalgte i by- og amtsråd for at sikre, at der ikke kommer en vækst i de kommunale og amtskommunale udgifter, og det er det, vi forhandler med Kommunernes Landsforening om at sikre.

Jane Oksen (FP):

Jeg skal ikke gå yderligere ind i debatten, men vil afvente de forhandlinger med kommunerne og se, hvad det resulterer i, og så er det muligt, vi kommer igen med nogle forslag fra Fremskridtspartiet.

Poulsgaard (FP):

Dette er egentlig interessant. Vi hører så tit, at der er kommuner med lavt serviceniveau. Vi fik også at vide her, at der var kommuner, der havde oparbejdet behov i starten af 1980'erne, kommuner, der havde et lavt serviceniveau, blev der sagt. Hvilke kommuner har dette lave serviceniveau? Kan vi få navnene på dem? Når jeg rejser rundt i landet, ser jeg da, at der i alle kommuner er hjemmehjælp, børnehaver, vuggestuer og biblioteker. Hvad er det egentlig, man tænker på, når man siger, der er et lavt serviceniveau, og hvad er det for nogle kommuner, der har det lave serviceniveau?

Jørgen Tved (FK):

Jeg bemærkede i ministerens første svar, at der foregik forhandlinger mellem Kommunernes Landsforening og regeringen om, at de kommunale skatter skulle nedsættes. Derfor vil jeg godt vide, om de forlydender, der har været fremme om, at de kommunale budgetter skal beskæres med 10-15 mia. kr., er rigtige, og om det er forhandlingsoplægget fra ministeren over for kommunerne.

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Jeg vil sige til hr. Poulsgaard, at der findes nøgletal, der dokumenterer de forskellige serviceniveauer på forskellige områder i kommunerne, og de udgives hvert år af Indenrigsmini-

[Indenrigsministeren]

steriet, og de er også tilgængelige for Folketingets medlemmer, lige så vel som jeg efter opfordring gerne udarbejder en liste, der i opsummering viser, hvordan de forskellige kommuner er indplaceret efter serviceniveau.

Til hr. Jørgen Tved kan jeg sige, at oplægget til forhandlingerne og det, der er aftalt med de kommunale parter helt tilbage til 13. november 1987 på et fællesmøde, er, at skatterne over de næste år, og det er måske over en 4-års-periode, skal have en faldende tendens, at de under ingen omstændigheder må stige, og at der i øvrigt ikke er plads til udgiftsvækst i den kommunale verden.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Skriftligt besvarede spørgsmål:**Formanden:**

Fra de pågældende ministre er modtaget skriftlige besvarelser af spørgsmål stillet af følgende medlemmer af Folketinget:

Ingerlise Koefoed: spm. nr. S 360, 505 og 534

Glistrup: spm. nr. S 464

Jes Lunde: spm. nr. S 466

Skrumsager Skau: spm. nr. S 469

Riishøj: spm. nr. S 470

Margrete Auken: spm. nr. S 475 og 489

Ole Henriksen: spm. nr. S 479

Hanne Thanning Jacobsen: spm. nr. S 480

Pia Kjærsgaard: spm. nr. S 481 og 523-527

Kaj Poulsen: spm. nr. S 483, 484 og 486

Rosing: spm. nr. S 485

Kent Kirk: spm. nr. S 488

Dohrmann: spm. nr. S 496 og 522

Jens Thoft: spm. nr. S 498-500

Poulsen: spm. nr. S 502 og 533

Dorte Bennedsen: spm. nr. S 504

Aagaard: spm. nr. S 506

PelleVoigt: spm. nr. S 507

Jørn Jespersen: spm. nr. S 508

Rahbæk Møller: spm. nr. S 509 og 510

Henning Nielsen: spm. nr. S 511

Inger Harms: spm. nr. S 512-517

Stillinger: spm. nr. S 518 og 519

Spm. nr. S 360

Til *skatteministeren* (18/12 87) af:

Ingerlise Koefoed (SF):

»Hvilken betydning finder ministeren at det kan få, at Danmark har taget forbehold over for, at EF i 19. momsdirektiv har trukket et forslag vedrørende afgiftsfritagelse af kunst tilbage, og hvad indebærer denne tilbagetrækning?«

Begrundelse

Begrundelsen for spørgsmålet er et mange gange gentaget ønske om ligestilling af billedkunstnere, der laver billedtæpper, med andre kunstnere med hensyn til momsfrigørelse.

I et svar til Bjørn Westh på spørgsmål nr. S 198 om sagen har ministeren oplyst, at Danmark har taget forbehold over for en ændring af 19. momsdirektiv vedrørende afgiftsfritagelse af kunst, og spørgeren er interesseret i at få oplyst, hvordan dette forbehold har været formuleret, hvilken betydning det kan få, og hvilken betydning EF-direktivet fremover vil have for billedkunst, herunder billedtæpper.

Svar (8/2 88):

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

1. 6. momsdirektiv fra 1977 fastlægger, hvorledes medlemsstaterne skal udforme strukturen i deres momslovgivning. På langt de fleste områder opnåedes der ved direktivet enighed om de nærmere betingelser. På enkelte områder, f.eks. ordningen for brugte genstande, kunstgenstande, antikviteter og samlerobjekter, opnåedes ikke enighed, men det forudsattes, at fælles regler senere skulle etableres.

2 a. 6. momsdirektiv indeholder således følgende bestemmelse (art. 32):

»Rådet vedtager inden 31. december 1977 med enstemmighed på forslag af Kommissionen Fællesskabets afgiftsordning for brugte genstande, kunstgenstande, antikviteter og samlerobjekter.

Indtil iværksættelsen af den nævnte fælleskabsordning kan de medlemsstater, som ved dette direktivs ikrafttræden anvender en særordning på det nævnte område, opretholde denne ordning.«

I medfør af denne bestemmelse har Danmark – som en særordning – kunnet opretholde afgiftsfritagelsen for kunstneres salg af egne kunstværker henhørende under toldtariffens pos. 99.01-99.03. Bestemmelsen indebærer også, at medlemsstaterne er afskåret fra at indføre

[Skatteministeren]

nye særordninger efter 6. momsdirektivs ikrafttræden.

b. I begyndelsen af 1978 fremsatte Kommissionen forslag til et 7. momsdirektiv om brugte varer m.v., som bl.a. indeholdt følgende bestemmelser:

»Medlemsstaterne skal fastsætte bestemmelser, hvorefter salg og indførsel fra udlandet af kunstgenstande, der foretages af kunstneren selv, fritages for afgifter.« Kunstgenstande var defineret som de genstande, der er opført under pos. 99.01-99.03.

c. I slutningen af 1984 fremsatte Kommissionen forslag til et 19. momsdirektiv, der bl.a. indeholdt følgende afgiftsfritagelse:

»r) kunstneres salg af egne kunstværker hørende under følgende kategorier:

- malerier, akvareller, tegninger og pasteller, herunder kopier, der udelukkende er fremstillet som håndarbejde, bortset fra hånddekorede industriprodukter og tekniske tegninger, litografier, tryk og stik, der er signerede og nummererede af kunstneren, og som fremstilles på grundlag af litografiske sten, plader eller andre graverede overflader, som udelukkende er fremstillet som håndarbejde,
- originale skulpturer og statuer bortset fra seriefremstillede reproduktioner og kunsthåndværk af kommerciel art,
- gobeliner udført i hånden på grundlag af kunstneres originale tegninger, der ikke findes i mere end ét eksemplar af hver,
- originale keramiske produkter og mosaikker på træ.«

Det bemærkes, at definitionen af kunstværker nu ikke længere var knyttet til toldtariffens pos. 99.01-99.03, hvilket formentlig kan føres tilbage til, at bl.a. Danmark under behandlingen af forslaget til 7. direktiv havde udtalt sig til fordel for en udvidet definition. Samtidig udgik fritagelsesbestemmelsen af forslaget til 7. direktiv.

Overflytningen af fritagelsesbestemmelsen fra 7. til 19. direktiv blev af Kommissionen begrundet således:

»I forslaget til syvende direktiv havde Kommissionen indført en bestemmelse om afgiftsfritagelse for udøvende kunstnere. Denne bestemmelse hører ikke naturligt hjemme i det nævnte forslag, der i første række har til formål at forhindre dobbeltbeskatning inden for handel med brugte genstande, kunstgenstande, samlereobjekter og antikviteter.«

d. I midten af 1987 trak Kommissionen den citerede fritagelsesbestemmelse tilbage fra forslaget til 19. direktiv; en sådan ændring af forslaget var blevet foreslået af Det økonomiske og sociale Udvalg og af Europa-Parlamentet.

Under behandlingen af forslaget i rådsgruppen for finansielle spørgsmål havde 7 delegationer støttet Kommissionens forslag om afgiftsfritagelse for kunstneres salg af egne kunstværker, medens 5 delegationer havde udtalt sig imod forslaget. Det danske forbehold er i mødeprotokollen fastholdt således: »Den danske og den franske delegation har meddelt, at denne bestemmelse er en forudsætning for deres tilslutning til 19. momsdirektiv.«

e. I slutningen af 1987 trak Kommissionen endvidere forslaget til 7. direktiv tilbage, idet medlemsstaterne i rådsgruppen for finansielle spørgsmål var blevet enig om visse ændringer i forslaget, som Kommissionen ikke ønskede at lægge navn til. Kommissionen har bebudet, at den i nær fremtid vil fremsætte et nyt forslag til et 7. momsdirektiv.

3. Vedtagelse af fællesregler på momsområdet kan imidlertid kun ske med enstemmighed. Det er derfor min vurdering, at den afvisende holdning, som en række medlemsstater indtager med hensyn til at tillade afgiftsfritagelse for kunstneres salg af egne kunstværker, er blevet styrket af Det økonomiske og sociale Udvalgs og af Europa-Parlamentets holdning til spørgsmålet samt af Kommissionens reaktion på denne holdning.

Jeg finder imidlertid den nuværende tilstand helt urimelig. Det danske forbehold over for forslaget til 19. momsdirektiv vil derfor blive opretholdt, indtil der er fundet en for Danmark tilfredsstillende løsning omkring afgiftsfritagelsen for kunstneres salg af egne kunstværker.

Skulle der i øvrigt opstå muligheder for, at Kommissionen og medlemsstaterne kunne ændre holdning til de danske ønsker, vil disse muligheder selvsagt blive søgt udnyttet.

Spm. nr. S 464

Til *justitsministeren* (21/1 88) af:

Glistrup (FP):

»Vil justitsministeren udførligt redegøre for, hvad der er sket i sagerne vedrørende værtshusene på Bådsmannsstrædes Kaserne i de seneste to måneder?«

[Glistrup]

Begrundelse

Da Folketinget på Fremskridtspartiets foranledning berammede Christianiadebat til den 19. november 1987, fik regeringen som bekendt meget travlt med at fastslå, at en lang række forhold stod lige foran deres afgørelse, og at man derfor ikke kunne gribe ind på det tidspunkt, forespørgslen foregik, men måtte vente, indtil der var gået yderligere nogle uger.

Et af de forhold, hvor man således slog sig til ridder på alt det gode, man ville gøre, var forholdet til de 23 ulovlige værtshuse, som forsvarsministeren i årevis har tolereret på den statsejendom, som det er hans opgave at administrere og forvalte på fornuftig vis.

Regeringen henviste især til, at der til den 8. december var berammet et møde i Landsbevillingsnævnet, og derfor måtte man enten afvente dispensation herfra eller få oplyst, at der ikke inden den 8. december var indsendt dispensationsansøgning.

Den nævnte frist er nu overskredet med næsten to måneder, og statens administrator af ejendommen – forsvarsministeren – må herefter enten kunne redegøre for det nærmere indhold af meddelte dispensationer eller kunne dokumentere, at ulovlighederne er bragt til ophør ved, at beværtningerne er lukket.

Svar (9/2 88):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Som jeg tidligere har givet udtryk for, bør det ret hurtigt afklares, hvorvidt der er grundlag for at få forholdene vedrørende værtshusene i Christiania lovliggjort. Hvis dette ikke er tilfældet, må politiet på sædvanlig måde skride ind over for de ulovlige værtshuse.

Det henhører under Landsbevillingsnævnet at tage stilling til eventuelle ansøgninger om bevilling, og politidirektøren i København indstillede den 8. december 1987 til Landsbevillingsnævnet, at nævnet fastsætter en frist for indgivelse af ansøgninger om bevilling til værtshusene i Christiania med den tilkendegivelse, at overskridelse af fristen vil betyde, at myndighederne må forventes at bringe de ulovlige forhold til ophør.

Landsbevillingsnævnet har imidlertid nu i en skrivelse af 2. februar 1988 givet udtryk for, at nævnet ikke finder, at lov om restaurations- og hotelvirksomhed indeholder hjemmel for

Landsbevillingsnævnet til at fastsætte en frist for indgivelse af ansøgning om alkoholbevilling.

Politidirektøren i København har over for Justitsministeriet oplyst, at der efter ønske fra nogle af værtshusholderne i Christiania vil finde et møde sted den 10. februar 1988 mellem Københavns bevillingspoliti og de pågældende, og at der i forbindelse hermed formentlig vil blive indgivet ansøgning om bevilling for så vidt angår visse af værtshusene i Christiania. Disse ansøgninger vil i givet fald af Københavns Politi blive fremsendt til Landsbevillingsnævnet.

Spm. nr. S 466

Til *finansministeren* (21/1 88) af:

Jes Lunde (SF):

»Hvad ville den samfundsøkonomiske virkning være af at aftrappe fradragsretten for renter af privat gæld over en kortere årrække (ekskl. prioritetsgæld)?«

Begrundelse

Dansk økonomi er plaget af en alt for lille opsparing i den samlede økonomi i forhold til de nødvendige investeringer. Dette kommer som bekendt meget direkte til udtryk i det løbende underskud på betalingsbalancen.

SF hilser det på den baggrund velkommen, at ministeren har overvejet en afvikling af rentefradragsretten, og vi ønsker at styrke ideens placering i den politiske debat ved at få kortlagt de positive samfundsøkonomiske virkninger af dens gennemførelse.

Svar (10/2 88):

Finansministeren (Palle Simonsen):

En aftrapning af fradragsretten for renter af privat gæld (ekskl. prioritetsgæld) ville, hvis aftrapningen blev fuldt gennemført, give et umiddelbart merprovenu på ca. 2¼ mia. kr. med de i 1987 gældende låneforhold. De direkte samfundsøkonomiske virkninger af dette merprovenu ville være begrænsede.

Det må imidlertid antages, at en aftrapning af fradragsretten for renter af privat gæld vil ændre forbrugsadfærden og dermed føre til en stigning i opsparingen. Der kan derfor forventes en væsentlig større afdæmpning af den in-

[Finansministeren]

denlandske aktivitet, end det direkte merprovenu giver anledning til.

Spm. nr. S 469

Til *arbejdsministeren* (22/1 88) af:

Skrunsager Skau (V):

»Har ministeren kendskab til, eller vil ministeren undersøge, om offentlige og halvoffentlige institutioner systematisk afskediger visse personalegrupper i ferieperioder (jule- og påske- og sommerferie) for at reducere deres egne lønudgifter, og såfremt det er tilfældet, har ministeren så til hensigt at stoppe den u hensigtsmæssige anvendelse af dagpengeordningen?«

Begrundelse

En sådan udnyttelse af dagpengesystemet kan for f.eks. en kommune betyde store besparelser, mens staten får større udgifter til dagpenge, som skatteyderne under alle omstændigheder skal betale. Endvidere bringes de pågældende ansatte ud i en usikkerhed, der ikke kan være rimelig.

Svar (4/2 88):

Arbejdsministeren (Palle Simonsen, fg.):

Jeg har ikke kendskab til, om der sker systematiske afskedigelser af visse personalegrupper inden for offentlige eller halvoffentlige institutioner.

Langt hovedparten af de ansatte inden for dette område er ansat efter funktionærloven eller på funktionærlignende betingelser, og der kan ikke for så vidt angår fastansatte ske afskedigelser med kort varsel.

Jeg kan endvidere nævne, at en u hensigtsmæssig anvendelse af arbejdsløshedsdagpengeordningen i forbindelse med kortvarige afskedigelser er søgt begrænset. Reglerne om supplerende dagpenge blev 1. januar 1983 ændret, så ledige, der ikke er fuldt ledige i en hel uge, får dagpenge udbetalt med den lavere dimittendsats.

Dagpenge for søgnehelldage kan kun udbetales, hvis den ledige har været ledig en hel uge før eller efter søgnehelldagen.

Endelig begrænser reglerne i ferieloven om placering af feriedage ved virksomhedslukning mellem jul og nytår mulighederne for udbetaling af dagpenge i disse situationer.

Jeg finder på det foreliggende grundlag ikke anledning til at iværksætte en egentlig undersøgelse, men jeg vil naturligvis være opmærksom på spørgsmålet.

Spm. nr. S 470

Til *justitsministeren* (22/1 88) af:

Riishøj (SF):

»Hvornår regner ministeren med at de igangværende politiundersøgelser mod forskellige rejseselskabers overtrædelser af embargoloven over for Sydafrika er afsluttet?«

Begrundelse

I dagspressen, senest i Weekendavisen den 23. januar 1988, er nævnt en række tilsyneladende åbenlyse overtrædelser af den danske embargolovgivning over for Sydafrika.

Gennem spørgsmålet ønskes oplyst, hvornår ministeren regner med at de politimæssige undersøgelser med henblik på udformning af anklageskrift er tilendebragt.

Svar (9/2 88):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Det kan oplyses, at Justitsministeriet i anledning af spørgsmålet har indhentet en udtalelse fra politidirektøren i København.

Politidirektøren har over for Justitsministeriet oplyst, at politiet i en periode har efterforsket en række sager, hvor der forelå mistanke om overtrædelse af lov nr. 243 af 6. juni 1985 og lov nr. 289 af 4. juni 1986. Der er i den forbindelse blevet sigtet én person, medens en anden person er blevet afhørt uden sigtelse, men med tilkendegivelse om, at han ikke havde pligt til at udtale sig til politiet.

Sagerne har været til juridisk vurdering i Politivadkaturen, hvor man efter et møde med Industriministeriet har besluttet at foretage yderligere efterforskning. Denne efterforskning forventes afsluttet omkring 1. marts 1988.

Politidirektøren har endvidere oplyst, at Industriministeriet – på grundlag af den i begrundelsen for spørgsmålet nævnte avisartikel – ved skrivelse af 25. januar 1988 har anmodet politiet om at undersøge, om der bør rejses tiltale mod tre selskaber for overtrædelse af § 1, stk. 1, jf. § 3 i lov nr. 289 af 4. juni 1986 om forbud mod handel med Den Sydafrikanske Republik

[Justitsministeren]

og Namibia. Det er ifølge politidirektøren ikke på nuværende tidspunkt muligt at danne sig et rimelig præcist skøn over, hvornår efterforskningen vedrørende disse sager kan forventes afsluttet, men efterforskningen vil blive fremmet mest muligt.

Spm. nr. S 475

Til *udenrigsministeren* (22/1 88) af:

Margrete Auken (SF):

»Hvilke konkrete direktiver har den danske delegation til de igangværende mineralforhandlinger under Antarktistraktaten fået med henblik på at påvirke de afgørende forhandlinger om en mineralaftale i overensstemmelse med anbefalingerne i Brundtlandrapporten?«

Begrundelse

Forhandlingerne om en konvention til regulering af mineraludvinding er inde i en afgørende fase. Flere lande mener, at et udkast kan aftales under de igangværende forhandlinger i Wellington, New Zealand, og godkendes inden sommer.

Danmark har i de seneste år nedprioriteret indsatsen i Antarktistraktatforhandlingerne og er i New Zealand repræsenteret ved den nærmeste ambassade.

Ifølge miljøorganisationer er der ingen dansk deltagelse i diskussionerne om de enkelte paragraffer i udkastet, og det virker, som om Udenrigsministeriet ikke har instrueret den danske delegation.

Svar (4/2 88):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Den danske delegation til forhandlingerne i Wellington i januar måned d.å. om et mineralregime for Antarktis har som hidtil kunnet basere sin indsats på en rammeinstruktion om at medvirke til indgåelse af en konvention om emnet, der bl.a. respekterer grundlæggende miljømæssige hensyn.

Der har ikke været grundlag for at give den danske repræsentant konkrete instruktioner specielt i overensstemmelse med Brundtland-rapportens anbefalinger.

Spm. nr. S 479

Til *finansministeren* (25/1 88) af:

Ole Henriksen (SF):

»Kan ministeren give nærmere oplysninger om rapporten om omlægninger i P&T's ledelsesstruktur, som senere efter planen skal behandles i Finansudvalget?«

Begrundelse

Rapporten er omtalt i Jyllands-Posten søndag den 24. januar 1988. Det fremgår heraf, at den omtalte rapport skulle indeholde mere eller mindre vidtgående modeller for omlægninger inden for en række store statsvirksomheder (P&T, DSB og Københavns Lufthavn). I første omgang skulle der være tale om realitetsændringer inden for P&T.

De nærmere oplysninger, der ønskes, bør i første omgang sendes til Kulturudvalget og Udvalget om Offentlige Arbejder i Folketinget, men det ville være ønskeligt, om ministeren hurtigst muligt ville offentliggøre rapporten, så heller ikke de mange tusinde ansatte i disse store virksomheder blev forholdt oplysninger om, hvilke omlægninger der tiltænkes deres arbejdspladser.

Svar (5/2 88):

Finansministeren (Palle Simonsen):

Ved akt 305 af 15. juli 1987 redegjorde jeg over for Finansudvalget for et igangværende arbejde, som indebærer, at der gøres status for og senere vil blive stillet forslag om en videreførelse af budgetreformen fra 1984 vedrørende statsvirksomhederne. I aktstykket oplyste jeg endvidere, at det er min opfattelse, at et forslag om ændrede styringsmetoder i første omgang skulle gennemføres for P&T og derefter i de øvrige statsvirksomheder, samt at et forslag om ændrede styringsmetoder på sædvanlig vis ville blive forelagt Finansudvalget.

Vurderingen af det nuværende bevillingsmæssige regelsæt og informationsniveauet over for Folketinget samt forslag til eventuelle ændringer pågår stadig i et samarbejde med navnlig de store nettostyrede statsvirksomheder samtidig med, at der føres bilaterale drøftelser med P&T. Der foreligger således endnu ikke en rapport om dette arbejde. De drøftelser, der finder sted på nuværende tidspunkt, drejer sig om oplæg fra statsvirksomhederne, som der ikke fra min side endnu er taget stilling til.

[Finansministeren]

Jeg kan dog oplyse, at det forventes, at et oplæg om en videreførelse af budgetreformen på statsvirksomhedernes område kan forelægges i efteråret 1988.

Spm. nr. S 480

Til *undervisnings- og forskningsministeren* (26/1 88) af:

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

»Vil ministeren oplyse, om det er i overensstemmelse med intentionerne i skolestyrelsesloven og lov om folkeskolen, at en kommunalbestyrelse efter afstemning – og før den endelige beslutning om bevarelse eller nedlæggelse af en folkeskole – ved overførsel af flere klassetrin affolker skolen?«

Begrundelse

En kommune afholdt afstemning om en skoles nedlæggelse i efteråret 1985. Det lovbefalede flertal stemte imod skolenedlæggelsen, hvorefter den først kan gennemføres af den kommunalbestyrelse, der tiltræder 1. januar 1990. Ved overflytning af hele klassetrin bliver beslutningen om bevarelse eller nedlæggelse illusorisk for den kommunalbestyrelse, der påbegynder arbejdet 1. januar 1990.

Den demokratiske ret, som beboerne i lokal-samfundet har udnyttet via afstemningen, forekommer derved meningsløs.

Svar (4/2 88):

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Selv om kommunalbestyrelsens beslutning om nedlæggelse af en skole er udskudt ved en beboerafstemning, indebærer det ikke, at kommunalbestyrelsen er forpligtet til at bevare skolen i den form, den har på afstemningstidspunktet, og indtil eventuel nedlæggelse kan finde sted.

En overflytning af nogle af skolens klasser vil altså ikke stride mod reglerne, blot skolen fortsat består af mindst tre sammenhængende klassetrin med samme skoledistrikt. Dog vil det efter Undervisnings- og Forskningsministeriets opfattelse ikke være muligt at undlade at oprette førsteklasse på en skole, uden at der foreligger en endelig beslutning om skolens nedlæggelse. Noget sådant vil efter Undervisnings- og

Forskningsministeriets opfattelse være skridt i retning af afvikling af skolen.

En distriktsomlægning, hvorved et eller flere af skolens ældste klassetrin overføres til en anden skole, kræver ikke en beboerafstemning, men forudsætter en skoleplansændring.

Reglerne vedrørende fremgangsmåden for vedtagelse af skoleplansændringer fremgår af skolestyrelsesloven og indebærer bl.a. en udtalelse for skolenævnet.

I øvrigt mener jeg, at beboerne næsten omkostningsfrit kan stemme for eller imod en skolenedlæggelse, mens det er kommunalbestyrelsens ansvar, at kommunens økonomi hænger sammen. Hvis ikke kommunalbestyrelsen ved en skoleplansændring kan flytte klasser, vil det efter min mening medføre nogle meget uheldige konsekvenser såvel pædagogisk som økonomisk.

Spm. nr. S 481

Til *skatteministerens* (27/1 88) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Vil ministeren oplyse, om der gælder samme regler for private som for offentlige virksomheders mulighed for at gøre offentligheden bekendt med deres forskellige servicetilbud?«

Begrundelse

Spørgeren henviser til en artikel i dagbladet Børsen den 26. januar 1988, hvori det omtales, at P&T har sendt en reklame for Privatgiro ud sammen med årets selvangivelser i Esbjerg, og da spørgeren mener, at der bør være lige vilkår for private og offentlige virksomheders muligheder for at gøre offentligheden bekendt med deres forskellige tilbud, bedes ministeren oplyse, om han agter at tage et sådant initiativ.

Svar (8/2 88):

Skatteministerens (Fogh Rasmussen):

Selvangivelsen er en af de vigtigste forsendelser, den enkelte borger modtager fra det offentlige, og trods den løbende modernisering af blanketten med stadig flere gule felter oplever mange udfyldelsen som besværlig.

Det generelle udgangspunkt med hensyn til selve forsendelsen må derfor være, at selvangivelsesblanketten naturligvis ikke skal drukne i en mængde vedlagte reklamer. Det rigtigste må

[Skatteministeren]

afgjort være, at denne vigtige forsendelse kun indeholder budskaber fra skattemyndighederne til borgerne.

I den konkrete sag har skatteforvaltningen vel ment, at medsendelsen af brochuren i skatteadministrationens interesse har kunnet tjene som påmindelse til borgerne om muligheden for at få eventuel overskydende skat overført til en konto, ikke nødvendigvis en postgirokonto, men også en konto i et pengeinstitut.

Med de anførte bemærkninger mener jeg, at en disposition af denne art ligger inden for det råderum, den decentrale myndighed i et meget stort administrativt system nødvendigvis må have.

Spm. nr. S 483

Til *arbejdsministeren* (27/1 88) af:

Kaj Poulsen (S):

»Vil ministeren ændre reglerne for medlemmernes betaling af a-kassernes administration, således at der ikke som i Sømændenes a-kasse kun kræves ekstragebyrer af medlemmer, der er arbejdsløse?«

Begrundelse

Der er ingen tvivl om, at den maritime a-kasse er på lovens grund, når den har valgt at opkræve ekstraordinært ekspeditionsgebyr af de medlemmer, som er ramt af arbejdsløshed.

Der er efter spørgerens opfattelse heller ingen tvivl om det moralsk forkastelige i at pålægge medlemmer, der i forvejen er hårdt belastede af indtægtsnedgang, disse ekstragebyrer.

Svar (4/2 88):

Arbejdsministeren (Palle Simonsen, fg.):

Jeg kan oplyse, at der gælder følgende regler for fastsættelse af administrationskontingent til arbejdsløshedskasserne.

Administrationskontingentet fastsættes af kasserne for ½ eller 1 år ad gangen. Kontingentet skal være ens for alle kassens medlemmer eller for alle inden for samme medlemsgruppe, eksempelvis gruppen af fuldtidsforsikrede, gruppen af deltidsforsikrede, efterlønsmodtagere etc.

Der kan således ikke opkræves ekstrakontingent i form af et administrationsgebyr fra medlemmer, der skal have udbetalt dagpenge eller efterløn.

Ifølge standardvedtægten har en kasse mulighed for at opkræve et restancegebyr, hvis kontingentet indbetales for sent. Dette gebyr skal være ens for alle kassens medlemmer og kan kun opkræves, hvis kassen har truffet beslutning herom, og hvis denne beslutning og gebyrets størrelse er meddelt alle kassens medlemmer. Herudover er der ikke hjemmel til at opkræve ekstragebyrer.

Dagpenge eller efterløn skal udbetales til det enkelte medlems konto i et pengeinstitut eller i Postgirokantoret. Medlemmerne vælger selv, hvor kontoen ønskes oprettet.

I Maritim Arbejdsløshedskasse udbetales dagpenge og efterløn også på denne måde, og kassen opkræver ikke ekstragebyr for udbetalingerne.

En lang række medlemmer af Maritim Arbejdsløshedskasse har imidlertid givet deres pengeinstitut fuldmagt til at overføre alle indkomne dagpengebeløb m.v. til Søfartens Interessekontor, som herefter videregiver dagpenge m.v. til medlemmer, eksempelvis pr. check. Søfartens Interessekontor opkræver ifølge oplysning fra Maritim Arbejdsløshedskasse et gebyr på 5 kr. hver 14. dag for udsendelse af check og oplysningsseddel til medlemmerne.

Der er således ikke tale om et ekstragebyr pålagt af kassen, men om et gebyr for udbetaling fra en institution, som medlemmet selv har ønsket sine dagpenge m.v. overført til.

Medlemmerne kan derfor undgå gebyret ved at lade dagpengebeløb m.v. blive stående i deres eget pengeinstitut.

Jeg finder på denne baggrund ikke behov for at ændre reglerne vedrørende administrationskontingent til arbejdsløshedskasserne.

Spm. nr. S 484

Til *trafikministeren* (27/1 88) af:

Kaj Poulsen (S):

»Kan ministeren bekæfte, at »M/F Danmark« skal ombygges på et tysk værft til efteråret?«

Begrundelse

Da ministeren tidligere har vist større omsorg for beskæftigelsen på tyske værfter end på danske, bedes ministeren allerede på nuværende tidspunkt bekræfte, at skibet skal på tysk værft, således at danske værfter ikke behøver at

[Kaj Poulsen]

bruge penge og dyr arbejdskraft på at afgive tilbud på denne ombygning.

Svar (8/2 88):

Trafikministeren (Nør Christensen):

Der er ikke på nuværende tidspunkt taget stilling til, om færgerne »M/F Danmark« skal ombygges til efteråret, hvorfor der heller ikke er taget stilling til, på hvilket værft ombygningen i givet fald skal foregå.

Spm. nr. S 485

Til statsministeren (27/1 88) af:

Rosing (S):

»Hvad agter statsministeren at foretage for at bortskaffe den store mængde spildolie, som gennem de sidste år er ophobet i de grønlandske havnebyer, og som nu lægger beslag på lagerkapacitet?«

Begrundelse

Miljøområdet i Grønland hører som bekendt under den danske stat. Det er derfor statens ansvar at sørge for bortskaffelse af spildolie fra skibsfarten i Grønland. Uanset dette har staten til dato kun opstillet ét anlæg til modtagelse af spildolie i Grønland. For den øvrige spildolie gør det sig gældende, at den placeres efter de forhåndenværende tønders princip, bortset fra Nuuk, hvor man har lejet en mindre tank.

Allerede i september sidste år fremgik det af pressen i Nuuk, at der alene i denne by fandtes 100.000 l spildolie tilfældigt placeret. Ved henvendelse til Nuuk Kommune er det blevet oplyst, at der nu befinder sig ca. 370.000 l spildolie tilfældigt spredt over byen. For de øvrige havnebyer foreligger ikke mig bekendt nogen eksakte oplysninger.

Da denne situation både er miljømæssigt uholdbar og tendentielt truende, bør der øjeblikkelig gribes ind af de ansvarlige myndigheder, og dette bør ske, uden at det får konsekvenser for de i dette år afsatte bevillinger, som er beregnet til opstilling af nye modtageanlæg. Disse sidste er nemlig en forudsætning både for at løse problemet på lang sigt, og for at Grønland kan blive optaget i Marpolkonventionen.

Endelig vil en manglende afklaring af dette problem medføre, at Grønland ved overførsel af miljøområdet arver et problem og en stor ud-

gift, som staten burde have forhindret på forhånd.

Det er derfor vigtigt nu at få afklaret dette problem på en betryggende måde.

Svar (8/2 88):

Statsministeren (Poul Schlüter):

Grønlandspartementet blev først i august måned 1987 gjort opmærksom på, at der tilsyneladende var ved at opstå et alvorligt oplagingsproblem i forbindelse med modtagelse af spildolie i nogle af de byer i Vestgrønland, der hyppigt anløbes af fisketrawlere og andre skibe.

For at danne sig et overblik over situationen blev det samme efterår aftalt med kontoret for fysisk planlægning og naturforvaltning under Grønlands hjemmestyre, at dette kontor ved henvendelse til de berørte kommuner skulle indhente nærmere oplysninger om de opsamlede spildolie mængder i de enkelte byer.

På nuværende tidspunkt foreligger der kun en enkelt opgørelse, som man i januar måned i år har modtaget fra Godthåb Kommune. Af denne opgørelse fremgår det, at der i Godthåb er registreret ca. 370 m³ spildolie, hvoraf ca. 150 m³ er oplagret på byens elværk og stammer fra elværkets egne aktiviteter. Ca. 40 m³ er opsamlet på GTO's værft. Denne spildolie er modtaget fra den af hjemmestyret ejede fisketrawlerflåde i henhold til aftale herom.

Ved henvendelse til elværket i Godthåb er det imidlertid oplyst, at der p.t. kun er oplagret ca. 20 m³ spildolie, hvilket man på elværket påregner at kunne afbrænde ved egen foranstaltning.

Det er endvidere fra GTO blevet bekræftet, at for så vidt angår spildolien på værftet vil man være i stand til selv at foretage afbrændingen af den, idet der er tale om spildolie med veldefineret indhold, hvorfor der ingen miljømæssige risici er forbundet med afbrænding.

For så vidt angår denne afbrænding af spildolie kan det oplyses, at der er opstillet et specielt spildoliefyrtårn, hvor man som nævnt efter aftale modtager spildolie fra de af hjemmestyret ejede fisketrawlere.

Spildoliefyret er indrettet således, at varmeudviklingen i forbindelse med afbrændingen anvendes til opvarmning af værftets bygninger. Projektet er et forsøg, og det er hensigten – på baggrund af de indhøstede erfaringer

[Statsministeren]

hidrørende fra denne prøveafbrænding – i samarbejde med Grønlands energiforsyning at overveje at iværksætte yderligere undersøgelser af mulighederne for afbrænding af mindre veldefinerede spildolier, hvor det formentlig vil blive nødvendigt med en mekanisk rensning (separation), forinden afbrændingen finder sted, for derved at sikre, at afbrændingen gennemføres miljømæssigt forsvarligt.

I forbindelse med statens rolle som miljømyndighed i Grønland blev der i et samarbejde GTO, Miljøstyrelsen og Grønlandsdepartementet imellem i september 1986 på forsøgsbasis sendt et modtage- og separationsanlæg til Frederikshåb med henblik på opsamling af spildolie fra fisketrawlere og andre skibe i denne by. Dette anlæg er efter samråd med Grønlands hjemmestyre flyttet til Holsteinsborg. Opstillingen har fundet sted som et forsøg.

På finansloven for 1988 og de følgende budgetoverslagsår er der afsat 1 mio. kr. årligt til investeringer i yderligere olieforureningsbekæmpelsesudstyr samt etablering af modtage- og separationsanlæg m.v., hvilket i øvrigt er en fordobling af bevillingen i forhold til 1987, bl.a. i erkendelse af det voksende problem.

Det er hensigten, så snart resultaterne af de igangværende forsøg med modtage- og separationsanlæg og afbrænding foreligger, at tage endelig stilling til anvendelsen af disse bevillinger.

Spm. nr. S 486

Til *trafikministeren* (27/1 88) af:

Kaj Poulsen (S):

»Når »M/F Danmark« i februar skal på eftersyn på et tysk værft, vil ministeren da foranledige, at de arbejdsmiljøproblemer, som ansatte i færgens supermarked, parfumeri, Men's Corner og minishop har påpeget, vil blive rettet?«

Begrundelse

Da ministeren har besluttet, at »M/F Danmark« skal til eftersyn på et tysk værft, bedes ministeren drage omsorg for, at de mangler, der er på færgens tax-free shop, bliver rettet til efter danske arbejdsmiljønormer.

Svar (8/2 88):

Trafikministeren (Nør Christensen):

I forbindelse med det nuværende værftsophold for færgen »Danmark« vil der blive taget højde for de klager, som personalet har fremsat vedrørende arbejdsmiljøforhold (ventilations- og temperaturforhold) i færgens supermarked, parfumeri, Men's Corner og minishop.

I supermarkedet vil der således blive foretaget en forbedring af varmereguleringen. For de øvrige nævnte salgssteder samt også i bank- og informationskontorerne vil der blive etableret forbedrede ventilationsanlæg og tillige en reduktion af varmeafgivelsen fra lysarmaturer. De nævnte arbejdsmiljøforbedringer er blevet gennemgået med repræsentanter for ledelsen i DSB Færgerestauranter og med tillidsrepræsentanter for de ansatte.

DSB forventer, at de nævnte forbedringer vil afhjælpe de påklagede arbejdsmiljøproblemer.

Spm. nr. S 488

Til *skatteministeren* (28/1 88) af:

Kent Kirk (KF):

»Kan ministeren bekræfte oplysningerne i Berlingske Tidende torsdag den 28. januar 1988 om, at Statsskattedirektoratet vil kunne beskære personalet med 40 pct. svarende til 3.500 skattefolk i kommunerne, og kan ministeren i bekræftende fald oplyse, hvor hurtigt rationaliseringerne kan foregå, og om der er andre områder inden for skatteforvaltningen, som kan moderniseres?«

Begrundelse

Berlingske Tidende den 28. januar 1988 oplyser, at der er udarbejdet et internt notat i Statsskattedirektoratet, af hvilket det fremgår, at der over de næste fem år kan skæres 40 pct. eller 3.500 ned på personalet i de kommunale forvaltninger.

Svar (10/2 88):

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Statsskattedirektoratet har gennem en årække gennemført besparelser i personaleforbruget og foretaget omfattende forenklinger og rationaliseringer, primært ved anvendelse af edb.

Da spørgsmålet har baggrund i den såkaldte Frederikshavnplan, der er opstillet af Statsskat-

[Skatteministeren]

tedirektoratet, har jeg bedt direktoratet om en udtalelse.

Det fremgår af direktoratets oplysninger over for mig, at man i november 1987 afholdt en chefkonference i direktoratet, hvor spørgsmålet om personaleforbrug og rationaliseringer blev drøftet. Konferencen blev afholdt i forbindelse med en strukturundersøgelse, som Finansministeriets Administrationsdepartement har gennemført i direktoratet.

På konferencen var man af den opfattelse, at såfremt de hidtidige rationaliseringsbestræbelser i Statsskattedirektoratet fortsættes, vil direktoratet kunne videreføre den indtil nu opnåede personalebesparelse på 15 pct. med yderligere 10 pct. i løbet af de kommende tre år.

Den edb-udvikling, Statsskattedirektoratet gennemfører, stilles løbende til rådighed for kommunerne, men det er herefter op til kommunerne at tage stilling til personaleudviklingen i de kommunale skatteforvaltninger.

Det er således Berlingske Tidendes egen vurdering, når det i avisen anføres, at der ved rationaliseringer kan spares 3.500 stillinger i de kommunale skatteforvaltninger i de kommende fem år.

Jeg kan i øvrigt tilføje, at som led i regeringens moderniseringskampagne overvejer Skatteministeriet løbende mulighederne for at gennemføre rationaliseringer i det administrative system på skatteområdet.

Spm. nr. S 489

Til *miljøministeren* (28/1 88) af:

Margrete Auken (SF):

»Er de italienske planer om at afbrænde kemisk affald på Middelhavet i overensstemmelse med Barcelonakonventionen og deklARATIONEN fra Nordsøkonferencen, der blev hilst velkommen på EF-rådsmødet den 3. december 1987?«

Begrundelse

Nordsøministrene vedtog den 24.-25. november 1987, at affald, der ikke længere afbrændes på Nordsøen, ikke må afbrændes i andre havområder.

Italien har i flere år afbrændt kemisk affald på Nordsøen og har i forbindelse med forhandlinger i Barcelonakonventionen i 1987 givet udtryk for, at konventionen ikke forbyder havafbrænding af kemisk affald på Middelhavet.

Da den italienske miljøminister på EF-rådsmødet den 3. december sidste år hilste deklARATIONEN velkommen, må det forventes, at de italienske planer er skrinlagt.

Svar (9/2 88):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, der har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Miljøstyrelsen er ikke bekendt med, at Italien påtænker at afbrænde kemisk affald i Middelhavet.

Barcelonakonventionen omhandler ikke eksplicit havafbrænding. Miljøstyrelsen kender ikke Middelhavslanternes fortolkning af konventionens dumpningsbegreb, og styrelsen har således ikke kendskab til, om havafbrænding er omfattet af dumpningsdefinitionen.

Ligeledes er Miljøstyrelsen ikke bekendt med, om Middelhavslanternene eventuelt påtænker at udarbejde et afbrændingsbilag til konventionen.

Miljøstyrelsen er således ikke i stand til at vurdere, om afbrænding af kemisk affald på Middelhavet er i overensstemmelse med Barcelonakonventionen. Da Italien imidlertid har ratificeret Londondumpningskonventionen, skal en eventuel afbrænding følge de regler, der er fastsat i denne konvention, medmindre Middelhavslanternene regionalt har fastsat strengere bestemmelser.«

I henhold til deklARATIONEN fra Nordsøkonferencen (punkt 24.d) er Nordsølandene enige om, at affald, der ikke længere afbrændes på Nordsøen, ikke må eksporteres og afbrændes i andre havområder.

Med henblik på at opnå en mere formel tilslutning til dette synspunkt samt især til Nordsøkonferencens beslutning om, at havafbrænding skal ophøre, har jeg bedt Miljøstyrelsen om at fremlægge forslag herom i de relevante internationale dumpningskonventioner.

Miljøstyrelsen har på den baggrund fremsendt et forslag om ophør af havafbrænding til Londondumpningskonventionens teknisk-videnskabelige arbejdsgruppe. Det er mit håb, at EF-landene og herunder Italien kan støtte det danske forslag, således at EF-rådsmødet positive behandling af Nordsøkonferencens resultater kan udmøntes i konkrete tiltag.

Spm. nr. S 496

Til *udenrigsministeren* (28/1 88) af:

Dohrmann (FP):

»Kan de bebudede og vedtagne stigninger i dansk ulandsbistand ikke reduceres ved en ændring af regnskabsprincippet, således at tilskuddene til Grønland og Færøerne fremover posteres som ulandsbistand?«

Begrundelse

Udenrigsministerens fornuftige og sympatiske udtalelser om i det mindste at begrænse stigningstakten i Danmarks ulandsbistand blev som bekendt kun støttet af Fremskridtspartiet, idet selv nogle af ministerens egne partifæller tilsyneladende endnu ikke har fattet, hvilken fortvivlet økonomisk situation vi befinder os i.

Da jeg formoder, at udenrigsministeren ikke har ladet sig forskrække, men fortsat har den opfattelse, der kom til udtryk over for offentligheden om at nedskære udgifterne, var det måske en god idé, om man på finansloven fremover posterede Danmarks bidrag til Grønland og Færøerne under samme konti som ulandsbistanden.

Svar (5/2 88):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Såvel principielle rigsfællesskabshensyn som grundlæggende danske bistandspolitiske principper taler imod en ompostering som foreslået.

I øvrigt ville en sådan ompostering næppe opnå formel anerkendelse fra OECD's Udviklingskomité, DAC.

Spm. nr. S 498

Til *forsvarsministeren* (29/1 88) af:

Jens Thoft (SF):

»Kan ministeren oplyse, hvor mange af hjemmeværnets våben og hvor meget ammunition der er forsvundet, stjålet eller bortkommet i de sidste 25 år?«

Svar (9/2 88):

Forsvarsministeren (Collet):

Hjemmeværnskommandoen har oplyst, at man ikke har et tilstrækkelig sikkert statistisk

materiale fra perioden før 1977 over forsvundne, stjålne og bortkomne våben.

En opgørelse over tiårsperioden 1977-87 viser, at der i dette tidsrum er bortkommet i alt 604 våben. Af disse var 257 uden vital våbendel og dermed uanvendelige. Af de bortkomne våben er 320 blevet fundet igen. Mere end en tredjedel af de bortkomne våben er stjålet fra hjemmeværnets depoter.

Hjemmeværnskommandoen har endvidere oplyst, at bortkomst af ammunition er opgjort for perioden 1984-87. Denne opgørelse viser, at der er forsvundet i alt 37.500 stk. skarp ammunition og 16.900 stk. løs ammunition. Af den bortkomne ammunition er ca. 19.000 stk. skarp ammunition stjålet ved to enkelte indbrud i 1986.

Spm. nr. S 499

Til *forsvarsministeren* (29/1 88) af:

Jens Thoft (SF):

»Kan ministeren oplyse, hvor mange gange i de sidste 25 år hjemmeværnsvåben har været anvendt i kriminelt øjemed, og hvor mange der er blevet såret eller dræbt med hjemmeværnets våben (ulykker under egentlige øvelser fraregnet)?«

Svar (9/2 88):

Forsvarsministeren (Collet):

Hjemmeværnskommandoen har oplyst, at der først fra 1976 er fastsat bestemmelser for indberetning og registrering af alle former for ulovlig anvendelse af våben, hvorfor antallet af ulovlige våbenanvendelser i perioden 1963-75 ikke med sikkerhed kan opgives.

Der er i perioden 1963-87 registreret 149 tilfælde af kriminelt misbrug af hjemmeværnsvåben spændende fra affyring af løs ammunition på offentlige steder over trusler med våben til røverier, drabsforsøg og drab.

Der har heraf været 12 drab, mens Hjemmeværnskommandoen ikke har registreret nogen tilfælde, hvor folk er blevet såret.

Det fremgår af en undersøgelse over skudbetingede dødsfald i Danmark i perioden 1970-79, som er foretaget af Retsmedicinsk Institut ved Odense Universitet, at der i den omhandlede periode har fundet i alt 74 skuddrab sted, hvoraf kun tre er sket med hjemmeværnsvåben.

[Forsvarsministeren]

Fordelingen af drab med de enkelte våbentyper er ifølge undersøgelsen således:

Hjemmeværnsvåben	4 pct.
Haglgeværer	55 pct.
Registrerede skytteforeningsvåben	
Oversavede jagtgeværer	41 pct.
Ulovlige våben fra besættelsestiden	
Andre ulovlige våben	

Øvrige våben udgør således en langt større trussel mod det omgivende samfund end de udleverede hjemmeværnsvåben.

I det omfang Hjemmeværnskommandoen ud fra foreliggende statistikker fra Rigspolitiet har haft mulighed for at videreføre undersøgelsens tal, findes der ikke at være sket nogen ændring i hjemmeværnsvåbens andel af skudbe-
tingede drab.

Der har i de sidste tre år ikke fundet drab sted med hjemmeværnsvåben, hvilket Hjemmeværnskommandoen vurderer kan skyldes, at de skærpede foranstaltninger og tilsyn med hjemmevernets våben har hjulpet.

Spm. nr. S 500

Til forsvarsministeren (29/1 88) af:

Jens Thoft (SF):

»Kan ministeren oplyse, hvor mange hjemmevernsfolk der er blevet smidt ud af hjemmevernet i de sidste 25 år på grund af ulovlig våbenanvendelse?«

Svar (9/2 88):

Forsvarsministeren (Collet):

I forlængelse af min besvarelse af spørgsmål nr. S 499 kan jeg oplyse, at samtlige 149 registrerede tilfælde af hjemmeværnsfolks ulovlig anvendelse af hjemmeværnsvåben i de sidste 25 år har ført til ophævelse af kontrakten mellem de pågældende og hjemmevernet.

Spm. nr. S 502

Til kultur- og kommunikationsministeren (29/1 88) af:

Poulsgaard (FP):

»Forventer ministeren, at statskassen eller Danmarks Radios fonde påføres udgifter som følge af TV 2's personale-dispositioner og/eller svigtende tilgang af reklameindtægter?«

Begrundelse

Spørgeren har altid været positivt indstillet over for TV 2, da spørgeren finder, at det er gavnligt at få brudt den monopolstilling, Danmarks Radio har.

Men når man ser de overenskomster, der er blevet indgået mellem TV 2 og de journalistiske medarbejdere, har man grund til at frygte, at disse overenskomster vil smitte af på Danmarks Radios journalistiske medarbejders fremtidige overenskomster.

Nu ved vi jo ikke, om disse overenskomster kommer til at gælde, når man ser de krigserklæringer, fagforbundene har udsendt. Men det, spørgeren er bange for, er, at de reklameindtægter, TV 2 opererer med, er for optimistiske, og såfremt den antagelse er korrekt, er der jo fare for, at licensbetalerne bliver påført nye udgifter.

Svar (8/2 88):

Kultur- og kommunikationsministeren (H. P. Clausen):

I henhold til Kultur- og Kommunikationsministeriets bekendtgørelse nr. 451 af 25. juni 1987 af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed § 15 w, stk. 1, finansieres TV 2's samlede virksomhed ved beløb, der overføres fra TV 2-fonden i overensstemmelse med de af kultur- og kommunikationsministeren fastsatte rammebudgetter, og ved egne indtægter gennem salg af programmer og andre ydelser.

Til TV 2-fonden indbetales afgift for benyttelse af fjernsynsmodtagere (licens) og overskud ved reklamering.

I TV 2-loven findes desuden en bestemmelse, som giver kultur- og kommunikationsministeren mulighed for – indtil der opkræves fuld licens og med tilslutning fra Folketingets Finansudvalg – at anvende midler fra Radiofonden til TV 2-virksomheden. Bestemmelsen er tænkt anvendt på opbygningen af de regionale virksomheder og er tidsmæssigt begrænset til starten af den landsdækkende virksomhed den 1. oktober 1988.

Til sikring af de nødvendige midler til driften af TV 2-virksomheden stilles en statsgaranti, hvis størrelse fastsættes årligt af kultur- og kommunikationsministeren med tilslutning fra Folketingets Finansudvalg. I det omfang den samlede programvirksomhed ikke kan gen-

[Kultur- og kommunikationsministeren]

nemføres for de midler, som kan overføres fra TV 2-fonden til TV 2-virksomheden, samt gennem egne indtægter, kan den centrale TV 2-bestyrelse med godkendelse fra kultur- og kommunikationsministeren trække på statsgarantien.

Ifølge vedtægten for TV 2 afgiver den centrale bestyrelse inden 1. april efter forhandling med de regionale bestyrelser forslag til budgetrammer for det følgende år. I opbygningsperioden har ministeriet efter indstilling fra TV 2-bestyrelsen taget til efterretning, at det forslag, bestyrelsen i henhold til vedtægten skal forelægge for ministeriet inden 1. april 1988, omfatter 4. kvartal af 1988 og hele 1989.

TV 2's budgetforslag for perioden efter 1. oktober 1988 foreligger således endnu ikke.

Der synes at være grundlag for at regne med de budgetterede reklameindtægter, når det landsdækkende TV 2 begynder at sende. Et sådant skøn er imidlertid afhængigt af flere forhold og særlig af en udsendelsesvirksomhed, som en passende del af seerne er interesseret i. Det er altså ikke en indtægtskilde, som er sikker, og det er derfor, lovgivningen opererer med muligheden for en statsgaranti til at sikre et givet budgetniveau.

Spm. nr. S 504

Til *boligministeren* (29/1 88) af:

Dorte Bennedsen (S):

»Hvor mange udlejede boliger bebos udelukkende eller overvejende af udenlandske statsborgere fra tredjelande i de enkelte kommuner i Danmark, og hvor stor en andel udgør de af det samlede antal udlejede boliger?«

Begrundelse

I den løbende offentlige debat om den skæve fordeling af udenlandske statsborgere på kommuner og de større og mindre byrder, der i den anledning hviler på de enkelte kommuner, synes der at være stor uklarhed over, hvor mange udenlandske statsborgere fra tredjelande der findes i de enkelte kommuner. Der synes også at være uklarhed over, hvordan sammenhængen er mellem kommunernes boligstruktur og antal fremmede statsborgere fra tredjelande.

På den baggrund anmodes indenrigsministeren om at foretage en registerundersøgelse, som vil kunne skabe klarhed om den enkelte kom-

munes forhold og om betydningen af forskelle i boligstruktur.

Opgørelsen ønskes opdelt på: 1. Private udlejningsboliger, 2. Almennyttige boliger, 3. Kollegieboliger og 4. Øvrige boliger.

Opgørelsen bør så vidt muligt afspejle forholdene pr. 1. januar 1988.

Foreløbigt svar (5/2 88):**Boligministeren (Kofod-Svendsen):**

Boligministeriet er ikke i besiddelse af oplysninger til besvarelse af de stillede spørgsmål.

Som spørgeren forudsætter i begrundelsen for spørgsmålet, må der foretages en registerundersøgelse for at tilvejebringe de ønskede oplysninger.

I overensstemmelse med det i begrundelsen anførte har jeg d.d. anmodet Indenrigsministeriet om at foretage denne registerundersøgelse.

Når resultatet heraf foreligger, vil jeg vende tilbage til sagen med en endelig besvarelse af det stillede spørgsmål.

Spm. nr. S 505

Til *kultur- og kommunikationsministeren* (29/1 88) af:

Ingerlise Koefoed (SF):

»Vil ministeren oplyse, hvor langt man er med udvalgsarbejdet om kunstnernes sociale forhold, samt om man i dette udvalgsarbejde inddrager den kendsgerning, at kunstnere, som er på efterløn fra andet arbejde, ikke kan opretholde deres ret til efterløn, hvis de arbejder med kunstnerisk virksomhed?«

Begrundelse

Igennem adskillige år har spørgeren søgt at få oplyst, hvor længe regeringen agter at blive ved med at acceptere, at kunstnere behandles dårligere end andre, der udfører arbejde i dette samfund. En billedkunstner, der for at tjene penge ved siden af sin kunstneriske virksomhed har haft et andet job; som han bliver arbejdsløs fra, skal nærmest afsværge det kunstneriske arbejde for at kunne modtage sine dagpenge. En billedkunstner eller forfatter på bistandshjælp skal også holde sig langt væk fra kunsten for at bevare bistandshjælpen, og en efterlønsmodtager mister sin ret til efterløn, såfremt denne bruger sin tid som efterløner til at lave kunst.

[Ingerlise Koefoed]

Det er bekendt, at kulturministeren og socialministeren for flere år siden nedsatte en arbejdsgruppe, der skulle se på kunstnernes sociale forhold, herunder deres mulighed for at oppebære en eller anden form for dagpenge i de perioder, hvor de er indtægtsløse. Det er også bekendt, at arbejdsgruppen blev efterfulgt af et udvalg. Det ville være af interesse, ikke mindst for kunstnerne, at få at vide, hvornår der vil foreligge et resultat af arbejdet i dette udvalg.

Svar (10/2 88):

Kultur- og kommunikationsministeren (H. P. Clausen):

Udvalget vedrørende kunstnernes sociale vilkår blev nedsat i november måned 1987. Af udvalgets kommissorium fremgår bl.a., at udvalget skal foretage en undersøgelse af kunstnernes sociale vilkår med henblik på at udarbejde eventuelle forslag til forbedring af disse på en række konkrete områder. Udvalget skal i den forbindelse foretage en videre bearbejdning af Dansk Kunstnerråds forslag om en indtægtsløshedskasse.

Udvalget skal herunder foretage en undersøgelse af, i hvilket omfang de gældende regler inden for det sociale område og arbejdsløshedsforsikringsområdet indeholder rimelig hensyntagen især til de selvstændigt arbejdende kunstneres udøvelse af deres erhverv.

Udvalget har holdt sit første møde den 14. januar 1988.

Jeg har draget omsorg for, at udvalget bliver gjort bekendt med den efterlønsproblematik, som nævnes i spørgsmålet.

Ifølge udvalgets kommissorium skal udvalgsarbejdet være færdiggjort inden sommeren 1988.

Spm. nr. S 506

Til *skatteministeren* (29/1 88) af:

Aagaard (KF):

»Vil ministeren tage initiativ til, at trav- og galopporten, som udøves erhvervmæssigt, bliver ligestillet med andre erhvervsvirksomheder med hensyn til momsregistrering, afskrivninger og skatter?«

Begrundelse

Dansk travsport står i dag over for en række

store problemer, som dels skyldes en faldende totalisatoromsætning, dels meget dårlige økonomiske vilkår for hesteejerne. Hvis udviklingen fortsætter, vil vi se en kraftig reduktion af antallet af hesteejere og derved en tilsvarende reduktion af antallet af beskæftigede inden for faget.

Dansk travsport beskæftiger i dag direkte og indirekte tusinder af medarbejdere fra landmænd til korn- og foderstofvirksomheder, smede, dyrlæger, opdrættere, staldfolk, træner, totalisatormedarbejdere samt administrative medarbejdere ved banerne m.m.

Jeg tror, at det er muligt at vende udviklingen, således at der kan beskæftiges langt flere medarbejdere, og eksporten af heste kan forøges til 100-200 mio. kr. Der er en nicheproduktion inden for landbruget, som ligger naturligt inden for landbrugets fagområde, og som samtidig tilgodeser miljøet, da det kræver, at et større areal udlægges med græs.

Svar (10/2 88):

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Trav- og galopporten er ikke stillet anderledes end andre erhvervsvirksomheder med hensyn til momsregistrering, afskrivninger og skatter i det omfang, der er tale om udøvelse af erhvervmæssig virksomhed.

Virksomheder med erhvervmæssigt opdræt af heste skal momsregistreres på linie med andre erhvervsvirksomheder, der afsætter varer og momspligtige ydelser. Virksomheder, der løbende giver et momsmæssigt underskud, anses ikke for erhvervmæssige.

Efter de gældende regler kan udgifter ved erhvervmæssig virksomhed fradrages eller afskrives ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Hvis der er tale om hobbyvirksomhed, kan et eventuelt underskud ikke fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst eller fremføres til senere indkomstår. Et eventuelt overskud skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Man har dog accepteret, at udgifter, der er anvendt til at erhverve de hobbybetonede indtægter, kan fradrages i disse indtægter, således at kun nettoindkomsten skal opgives.

Spørgsmålet om, hvorvidt der foreligger erhvervmæssig virksomhed eller hobbyvirksomhed, er et konkret ligningsmæssigt spørgsmål, der henhører under ligningsmyndighederne.

[Skatteministeren]

Trav- og galopspor, hvortil der er knyttet spil på totalisator, er fritaget for momspligten efter momslovens § 2, stk. 3, litra e.

Der skal betales en særlig afgift af indskud i totalisatoren. For at undgå dobbeltbeskatning skal der ikke betales moms af nævnte trav- og galopspor.

I foråret 1987 forhøjede Folketinget bundfradragene ved beregning af totalisatorafgift i forbindelse med hestevæddeløb til 30.000 kr. ved travløb og til 100.700 kr. ved galopløb. De nævnte grundbeløb reguleres efter personskattelovens § 20.

Spm. nr. S 507

Til forsvarsministeren (29/1 88) af:

Pelle Voigt (SF):

»Kan ministeren bekræfte Ekstra Bladets oplysninger den 29. januar 1988 om, at de fire nye fiskeriinspektionsskibe udstyres med avancerede elektroniske kabelstyringsystemer til missiler i strid med de forudsætninger for skibenes bygning, som er formuleret i det vedtagne beslutningsforslag og det aktstykke i Finansudvalget, som udgør beslutningsgrundlaget for estatningsbyggeriet?«

Svar (8/2 88):

Forsvarsministeren (Collet):

Nej.

Spm. nr. S 508

Til energiministeren (29/1 88) af:

Jørn Jespersen (SF):

»Hvad kan ministeren på baggrund af erfaringerne med decentrale kraftvarmewærker i Vesttyskland og Holland fyret med naturgas oplyse om miljøbelastning og økonomi for disse værker sammenlignet med store, moderne kulfyrede kraftværker?«

Svar (9/2 88):

Energiministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Energistyrelsen og har modtaget følgende udtalelse, som jeg skal henholde mig til:

»Indledningsvis bør det fremhæves, at en væsentlig hensigt med den danske udbygning med decentrale kraftvarmewærker ud over at

tilvejebringe forøget elproduktionskapacitet er at opfylde en række miljøpolitiske og økonomiske formål. Under miljøpolitiske formål hører bl.a. bortskaffelse af overskudshalm og affald samt reduceret forurening fra energiproduktionen, mens de økonomiske fordele i hovedsagen forventes at være forbedret valuta- og betalingsbalance.

En væsentlig forudsætning for såvel forbedret miljø som forbedret samfundsøkonomi er, at der med de mindre, decentrale kraftvarmewærker er dannet grundlag for at øge samproduktionen af el og varme og dermed opnå energibesparelser.

Den tidligere Kraftvarmegruppe nedsat under Energistyrelsen har meget detaljeret analyseret disse forhold, bl.a. med udgangspunkt i erfaringer fra udlandet, og arbejdsgruppen har udarbejdet tre delrapporter herom. Der kan især henvises til Kraftvarmegruppens 3. delrapport (april 1987), kapitel 3 og 4. Inden for svarfristen har det ikke været muligt at indhente yderligere oplysninger fra Vesttyskland og Holland, men Energistyrelsen er i færd med at afslutte en undersøgelse af de vesttyske erfaringer med at benytte naturgasfyrede kraftvarmewærker.

Med hensyn til miljøbelastningen vil der ikke være partikelforening fra fyring med naturgas, hvorimod der ved fyring med faste brændsler vil udsendes begrænsede mængder partikler.

Udsendelsen af SO₂ vil pr. brændselsenhed være højere fra kulfyrede end fra naturgasfyrede værker, hvorimod forureningen med kvælstofoxider (NO_x) vil være af samme størrelsesorden. Udsendelsen af NO_x fra naturgasfyrede værker er dog afhængig af den anvendte teknik og må forventes i visse tilfælde at kunne blive højere pr. brændselsenhed end fra kulfyrede værker.

Jeg kan tilføje, at resultaterne af den omtalte undersøgelse af erfaringerne fra Vesttyskland vil blive fremsendt til Det Enerkipolitiske Udvalg, når de foreligger.

Spm. nr. S 509

Til undervisnings- og forskningsministeren (1/2 88) af:

Rahbæk Møller (SF):

[Rahbæk Møller]

»Vil ministeren gøre skatteministeren opmærksom på, at rentetilskud skattemæssigt bør betragtes som formueafkast og ikke som personlig indkomst?«

Begrundelse

Formålet med overhovedet at beskatte rentetilskud er, at det er en hjælp til betaling af renteudgifter, og da renteudgifter er fradragsberettigede, bør fradraget naturligvis ophæves for den del af renteudgifterne, som dækkes af rentetilskud. Derfor bør den skattemæssige værdi af henholdsvis fradrag og tilskud være ens.

Ifølge Magisterbladet den 20. januar 1988 betragter skattevæsenet imidlertid rentetilskud som personlig indkomst. Derved beskattes det med op til 68 pct., mens rentefradraget kun giver en rabat på ca. 52 pct. Modtagere af rentetilskud får derved et utilsigtet skattesmæk.

Ministerens bør derfor gøre sin kollega skatteministeren opmærksom på, at denne virkning er i modstrid med forudsætningerne for forliget om rentetilskud, og bede ham om at rette dette. Skatteteknisk er forholdet let at bringe i orden, idet det kun kræver, at rentetilskud defineres som kapitalafkast og ikke som personlig indkomst.

Svar (9/2 88):

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Problemet har tidligere af Styrelsen for Statens Uddannelsesstøtte været påpeget over for Skattedepartementet og Statsskattedirektoratet. Sidstnævnte har senest i skrivelse af 30. november 1987 meddelt styrelsen, at tilskud til afvikling af studielån (rentetilskud) i henhold til den herom gældende lovgivning anses som personlig indkomst, jf. herved personskatteovens § 3, stk. 1, jf. Skatteministeriets lovbekendtgørelse nr. 623 af 18. september 1987, samt at de med tilskuddet betalte renter fragår i den pågældendes kapitalindkomst.

Jeg er imidlertid villig til på ny at rejse spørgsmålet over for skatteministeren.

Spm. nr. S 510

Til *industriministeren* (1/2 88) af:

Rahbæk Møller (SF):

»Har Monopoltilsynet fundet blot ét eksempel på, at omlægningen af arbejdsgiverafgifterne har ført til prisnedsættelse?«

Begrundelse

Angiveligt skulle omlægningen af arbejdsgiverafgifterne ikke medføre prisforhøjelser, fordi prisforhøjelser på nogle varer skulle modsvares af prisnedsættelser på andre. Imidlertid er der foreløbig kun kommet oplysninger om prisforhøjelser, mens ingen tilsyneladende har bemærket prisnedsættelser.

Det er forståeligt, at Monopoltilsynet endnu ikke har fuldt overblik over udviklingen, men det må allerede nu kunne oplyses, om man overhovedet er stødt på prisnedsættelser som forudsat af forligsparterne.

Svar (8/2 88):

Industriministeren (Nils Wilhjelmsen):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Monopoltilsynet, der har oplyst, at tilsynet pr. 2. februar 1988 ikke har modtaget anmeldelser om prisnedsættelser begrundet i omlægningen af arbejdsgiverbidraget.

Det må imidlertid bemærkes, at der kun under særlige omstændigheder foreligger pligt for virksomheder til at anmelde prisændringer, og at Monopoltilsynet i øvrigt ikke kan følge alle prisforandringer.

En given prisfastsættelse vil i øvrigt være et resultat af mange faktorer, f.eks. lønudviklingen, råvarepriserne og valutakurserne, som kan forstærke eller modvirke en besparelse ved bidragsomlægningen. Endvidere må den konkrete konkurrencesituation tages i betragtning.

Monopoltilsynet, der har iværksat en intensiveret overvågning af prisudviklingen i erhvervslivet, har endnu ikke kunnet danne sig et samlet overblik over afgiftsomlægningens prisvirkninger.

Jeg er derfor ikke i stand til at sige, hvorvidt prisfald er forekommet som følge af omlægningen.

Spm. nr. S 511

Til *kultur- og kommunikationsministeren* (1/2 88) af:

Henning Nielsen (S):

[Henning Nielsen]

»Kan ministeren bekræfte, at der i forbindelse med P&T's besparelser inden for bureaujtjenesten vil ske forringelser af postservicen i området Holstebro-Struer-Herning-Thisted?«

Begrundelse

Ifølge udtalelser fra postmester J. C. Tide-mann, Holstebro, til Holstebro Dagblad kan der igen forventes en lidt urolig tid med forsinkelser af postudleveringen i Nordvestjylland til følge på grund af de problemer, rationaliserin-gen medfører.

På denne baggrund ønskes ministerens kom-mentar til de planlagte besparelser og deres konsekvenser for området.

Svar (10/2 88):

Kultur- og kommunikationsministeren (H. P. Clausen):

P&T planlægger for tiden gennemført en række effektiviseringer af postbefordringstje-nerne, herunder også af bureaujtjenesten i Jylland.

Effektiviseringen er planlagt gennemført gradvis begyndende samtidig med DSB's som-merkøreplansskifte i år. Den nye indretning af postbefordringstjenesterne påregnes at være indført fuldt ud samtidig med sommerkøre-planskiftet i 1990.

Det er planlagt, at postbureauerne på stræk-ningen Fredericia-Herning-Struer i fremtiden får Herning som udgangs- og endestation i ste-det for Struer. Denne ændring vil tidligst blive gennemført fra sommeren 1989 og ikke fra sommeren 1988, således som det har været nævnt i en artikel i Dagbladet Holstebro, Stru-er, Herning den 22. januar 1987.

Jeg vil gerne understrege, at P&T ved gen-nemførelsen af effektiviseringerne arbejder med den ufravigelige forudsætning, at omlæg-ningerne ikke må føre til, at P&T's service over for kunderne forringes.

Spm. nr. S 512

Til *justitsministeren* (1/2 88) af:

Inger Harms (SF):

»Vil ministeren redegøre for, hvorledes det kan gå til, at en tidligere SS-Sonderführer fra koncentrationslejren Auschwitz, som er erklæ-ret nynazist og vesttysk statsborger - hvorpå

der er udstedt arrestordre af den vesttyske stat- kan have fået opholds- og arbejdstilladelse i Danmark, hvor han lever af at fremstille nyna-zistisk antijødisk propagandamateriale, der som hovedmest har forherligelse af nazitiden, og som yderligere skal tjene til at benægte de forbrydelser, der blev begået mod jøderne un-der nazitiden?«

Begrundelse

Der henvises til en artikel i Der Nordschles-wiger lørdag den 30. januar 1988. Spørgeren finder det alarmerende, at en sådan person kan godtages af Direktoratet for Udlændinge, især når man ved, hvor nidkært direktoratet ellers er med hensyn til at udstede opholds- og arbejds-tilladelser, for slet ikke at nævne flygtninges mulighed for at opnå asyl her i landet.

Svar (5/2 88):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Direktoratet for Udlændinge har vedrørende den ovennævnte sag over for Justitsministeriet oplyst, at den vesttyske statsborger Thies Chris-tophersen efter direktoratets oplysninger ind-rejste her i landet den 1. september 1986.

Den 15. september 1986 ansøgte den pågæl-dende om opholdstilladelse i Danmark med det formål at drive forsendelses- og forlagsbog-handel samt journalistvirksomhed. Direktora-tet har endvidere oplyst, at man den 20. juli 1987 efter at have modtaget budget for den nævnte virksomhed for perioden 1. januar - 31. december 1987 samt dokumentation for, at virksomheden var tilmeldt Momsregisteret, meddelte Thies Christophersen EF-opholdstil-ladelse indtil den 22. september 1987. Tilladel-sen blev meddelt med henblik på midlertidigt ophold.

Den 28. august 1987 ansøgte den pågældende om forlængelse af ovennævnte opholdstilladelse, hvilket direktoratet på baggrund af et ud-arbejdet budget for 1988 meddelte Thies Chris-tophersen den 18. november 1987.

EF-opholdstilladelsen blev den 18. novem-ber 1987 forlænget indtil 22. september 1991.

Jeg kan i den forbindelse oplyse, at beslut-ningen om at meddele Thies Christophersen EF-opholdstilladelse er truffet i overensstem-melse med EF-bekendtgørelsens § 3 (Justitsmi-nisteriets bekendtgørelse nr. 20 af 18. januar

[Justitsministeren]

1984), hvorefter der udstedes EF-opholdsbevis til en EF-statsborger, der godtgør at have påbegyndt selvstændig erhvervsvirksomhed.

Jeg kan endvidere oplyse, at et meddelt EF-opholdsbevis forlænges, såfremt den pågældende EF-statsborger godtgør, at han eller hun fortsat udøver selvstændig erhvervsvirksomhed, der sikrer pågældende et eksistensminimum, jf. EF-bekendtgørelsens § 3 og § 11 b.

Ved afgørelsen af, om opholdsbevis skal meddeles, kan der alene lægges vægt på de kriterier, som fremgår af udlændingeloven og EF-bekendtgørelsen.

Spm. nr. S 513

Til *justitsministeren* (1/2 88) af:

Inger Harms (SF):

»Hvilken kommentar har ministeren til lederen af dokumentationscentret i Wien for de jødiske forfulgte under nazitiden Simon Wiesenthals forargelse over den danske handle måde i sagen vedrørende opholdstilladelse til en vesttysk nynazist set i lyset af den hjælp, Danmark verden over er kendt for under besættelsestiden at have ydet til jøderne?«

Begrundelse

Ved besvarelsen ønskes oplyst, om Danmark nu skal videreføre visse latinamerikanske landes tradition for beskytterrolle over for tidligere nazister, og om opholds- og arbejdstilladelsen i virkeligheden tjener som asyl til Thies Christophersen, da man jo ikke inden for EF har en formel mulighed for at opnå politisk asyl i andet EF-land.

Svar (5/2 88):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Den 4. januar 1988 rettede Simon Wiesenthal henvendelse til den danske ambassade i Wien, idet han var blevet bekendt med, at den vesttyske statsborger Thies Christophersen med neonazistisk fortid skulle have bosat sig i Kruså. Denne henvendelse er den 13. januar 1988 fremsendt til Justitsministeriet gennem Udenrigsministeriet.

Jeg kan oplyse, at Justitsministeriet på baggrund heraf anmodede politimesteren i Gråsten om en udtalelse om sagen. Politimesteren i Gråsten har over for Justitsministeriet oplyst,

at den vesttyske statsborger Thies Christophersen i Forbundsrepublikken Tyskland er kendt som neonazist, og at han i forbindelse med udgivelsen af et tidsskrift, Bauernschaft, hvori den pågældende benægter ugerninger i koncentrationslejren Auschwitz og angriber jøder, den 14. april 1984 er blevet idømt en fængselsstraf på 8 måneder ved Landesgericht i Flensburg for »Volksverhetzung«. Af den idømte straf er 3 måneder afsonet, medens 5 måneder er udsat.

Ligesom spørgeren nærer jeg ikke nogen form for sympati for nazistisk virksomhed. Dette er dog ikke ensbetydende med, at man kan udvise en udlænding, der gør sig til talsmand for sådanne synspunkter. Det er som bekendt et hævdvundet princip her i landet, at vi ikke foretager sådanne foranstaltninger alene på grundlag af en vurdering af den pågældendes sindelag.

Spm. nr. S 514

Til *justitsministeren* (1/2 88) af:

Inger Harms (SF):

»Hvorfor har man ikke udvist Thies Christophersen, da hans opholdstilladelse tilsyneladende udløb i september 1987?«

Begrundelse

Direktoratet for Udlændinge plejer ikke at holde sig tilbage, når folk skal udvises. Der eksisterer oven i købet en anholdelsesbegæring på manden, som vil blive effektueret, når han udvises til Vesttyskland, og da det nok ikke er et spørgsmål om en dødsdom, virker det mistænkeligt, at de danske myndigheder ikke for længst har udvist ham.

Svar (5/2 88):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Jeg kan i den forbindelse henvise til besvarelsen af spørgsmål nr. S 512 fra samme spørger.

Spm. nr. S 515

Til *justitsministeren* (1/2 88) af:

Inger Harms (SF):

»Hvad mener ministeren om, at Danmark nu bliver kendt verden over for produktion og distribution af nynazistisk materiale, og er det i det hele taget lovligt og ikke bare moralsk for-

[Inger Harms]

kasteligt, at en sådan produktion foregår i Danmark?»

Begrundelse

Der henvises til Der Nordschleswiger den 30. januar 1988, der kommer med eksempler på de forfalskede kendsgerninger, materialet, som Thies Christophersen producerer, indeholder.

Svar (5/2 88):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Det kan i anledning af det stillede spørgsmål oplyses, at Justitsministeriet den 14. januar 1988 gennem Udenrigsministeriet modtog en indberetning fra den danske ambassade i Wien vedrørende en henvendelse fra Simon Wiesenthal om en i Danmark bosiddende vesttysk statsborger med nazistisk fortid.

Justitsministeriet anmodede på denne baggrund den 15. januar 1988 politimesteren i Gråsten om en udtalelse vedrørende den omtalte person.

Politimesteren i Gråsten har den 27. januar 1988 – før sagen blev omtalt i pressen – over for Justitsministeriet oplyst, at den pågældende vesttyske statsborger i Vesttyskland er kendt som neonazist, og at han den 14. april 1984 af en vesttysk domstol i forbindelse med udgivelsen af et tidsskrift, hvori blandt andet forholdene under krigen i koncentrationslejren Auschwitz benægtes, blev idømt fængsel i 8 måneder. Efter det for politimesteren i Gråsten oplyste er 3 måneder af den idømte straf afsonet, mens afsoningen af de resterende 5 måneder indtil videre er udsat.

Politimesteren i Gråsten har endvidere over for Justitsministeriet oplyst, at der desuden foreligger to »Untersuchungshaftbefehle« af henholdsvis 27. november og 8. december 1986, der i givet fald kan effektueres, såfremt den pågældende pågribes i Vesttyskland.

Justitsministeriet har ikke modtaget nogen begæring fra de vesttyske myndigheder om eventuel udlevering af den pågældende til Vesttyskland. Justitsministeriet vil i forbindelse med en eventuel anmodning fra de vesttyske myndigheder om udlevering tage stilling til, om betingelserne i lov nr. 249 af 9. juni 1967 om udlevering af lovovertrædere i den konkrete sag er opfyldt.

Politimesteren i Gråsten har endelig oplyst, at den pågældende her i landet holder foredrag og driver forlagsvirksomheden Nordwind. Politimesteren i Gråsten har vedrørende den pågældendes virksomhed her i landet oplyst, at det løbende undersøges og vurderes, hvorvidt den pågældende eller det nævnte forlag overtræder bestemmelser i den danske lovgivning.

Spm. nr. S 516

Til *justitsministeren* (1/2 88) af:

Inger Harms (SF):

»Hvad er forklaringen på, at politiet i Kollund under opklaringen af et selvmord begået af en anden nynazist blev opmærksom på Thies Christophersen og alligevel ikke foretog sig noget?»

Begrundelse

Da en af de ansatte i trykkeriet hos Thies Christophersen begik selvmord, udsendte Thies Christophersen en usand beretning om selvmordet.

Det kan ikke have undgået politiets opmærksomhed, hvad der foregik i villaen i Kollund.

Svar (5/2 88):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Politimesteren i Gråsten har over for Justitsministeriet oplyst, at en nærmere angiven person, der i den senere tid havde boet til leje hos Thies Christophersen, den 22. januar 1988 begik selvmord. Den afdøde var i Danmark kendt for tilknytning til nynazistiske bevægelser.

Politimesteren i Gråsten foretog i forbindelse med selvmordet sædvanlige rutinemæssige afhøringer, herunder af Thies Christophersen, der ikke var involveret i selvmordet. Som anført i besvarelsen af spørgsmål nr. S 515 holder Thies Christophersen forskellige foredrag her i landet og driver derudover forlagsvirksomhed. Politimesteren i Gråsten har – også inden det i spørgsmålet omtalte dødsfald – løbende foretaget undersøgelser og vurderinger af, hvorvidt Thies Christophersen overtræder bestemmelser i den danske lovgivning.

Spm. nr. S 517

Til *udenrigsministeren* (1/2 88) af:

Inger Harms (SF):

»Kan udenrigsministeren bekræfte, at der til den danske ambassade i Wien er tilgået et brev fra Simon Wiesenthal, hvori han beklager, at Danmark har givet arbejds- og opholdstilladelse til en efterlyst vesttysk nynazist, tidligere SS-Sonderführer i koncentrationslejren i Auschwitz Thies Christophersen, og vil udenrigsministeren meddele, hvad ambassaden/Udenrigsministeriet har foretaget sig efter henvendelsen?«

Begrundelse

Der henvises til en artikel i Der Nordschleswiger den 30. januar 1988, hvori Simon Wiesenthal i et interview bekræfter at have underrettet den danske ambassade i Wien om forholdet, som han i øvrigt dybt beklager og frygter vil ødelægge Danmarks gode ry på baggrund af den danske redningsaktion for de danske jøder under besættelsen.

Svar (5/2 88):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg kan bekræfte, at ambassaden i Wien den 5. januar 1988 modtog et brev fra Simon Wiesenthal, hvori det oplystes, at Thies Christophersen, tidligere SS-Sonderführer i koncentrationslejren i Auschwitz, har bosat sig i Danmark. Det tilføjedes, at Christophersen er forfatter til brochuren »Die Auschwitz-Lüge«, at han er idømt en straf på 1½ års fængsel for neonazistiske aktiviteter, og at han er indehaver af et forlag, der udgiver neonazistiske publikationer.

I brevet fra hr. Wiesenthal anførtes, at man skønnede, at disse oplysninger måtte være af interesse for den danske indenrigsminister, og at man forventede, at den pågældende person, der ikke er dansk statsborger og ikke har udstået sin straf i Vesttyskland, udvises. Danmark, der under krigen optrådte på så beundringsværdig vis, hvad der er blevet prist over hele verden, bør ikke være tilflugtssted for uforberdelige nazister, hed det til slut i brevet.

Henvendelsen fra Simon Wiesenthal blev straks videregivet til Justitsministeriet, under hvis område de rejste spørgsmål henhører.

Spm. nr. S 518

Til kultur- og kommunikationsministeren (1/2 88) af:

Stillinger (SF):

»Hvilke initiativer vil ministeren tage for at sikre, at loven om eliteidræt bliver gennemført især for så vidt angår billedrettighederne?«

Begrundelse

Anledningen til ovenstående spørgsmål er den senere tids medieomtale. Heri omtales i særlig grad et af de store specialforbund som værende en bremse for gennemførelsen af loven i forhold til de finansielle aftaler, der ligger til grund for denne.

Derfor ønskes et initiativ fra ministeren, for at loven om eliteidræt kan blive gennemført.

Svar (8/2 88):

Kultur- og kommunikationsministeren (H. P. Clausen):

Lov nr. 643 af 19. december 1984 om eliteidrættens fremme var en nydannelse i sin tid, og den byggede bl.a. på en aftale mellem idrætsorganisationerne og staten om en fordeling af finansieringen af Team Danmark, således at der tilstræbtes en fordeling af finansieringen med ⅔ fra staten via tipsmidlerne og ⅓ fra idrætten selv og institutionens egenindtægter.

Der udtrykkes dog forståeligt nok usikkerhed med hensyn til størrelsen af de egenindtægter, som Team Danmark forventedes at kunne skaffe sig.

En af de forventede indtægtskilder var indtægter ved markedsføring og salg af rettigheder og ydelser i forbindelse med eliteidræt, en af de opgaver, som er pålagt Team Danmark, jf. lovens § 1, nr. 8.

Team Danmark skulle således efter forhandling med specialforbundene varetage forhandlinger om eliteidrætstransmissioner med relevante medier. Det udtaltes, at forbundene ville kunne se deres interesse i at afgive kompetence vedrørende sådanne forhandlinger til Team Danmark.

Som nævnt byggede loven på en aftale mellem idrætsorganisationerne og staten og på forventninger om en frivillig overdragelse fra forbundene til Team Danmark af de nævnte forhandlingsrettigheder.

[Kultur- og kommunikationsministeren]

Det er mit indtryk, at loven i de godt tre år, den har været i kraft, alt i alt har fungeret tilfredsstillende. Men det er klart, som jeg også i tidligere svar til Folketinget har udtalt det, at de oprindelige forudsætninger om en finansiering med ⅔ fra staten og ⅓ fra idrætten og Team Danmark var behæftet med usikkerhed, som altså nu viser sig begrundet, dels fordi medieindtægterne for Team Danmark er blevet mindre end forventet, dels fordi statens tilskud via tipsmidlerne har vist sig større end påregnet.

Jeg er af den opfattelse, at den i sin tid aftalte finansieringsmodel fortsat bør søges gennemført i realiteten, også selv om de oprindelige kalkulationer over indtægtsmulighederne viser sig at have været urealistiske. Den grundlæggende aftale mellem staten og idrætsorganisationerne bør stadig gælde.

Jeg vil derfor rette henvendelse til idrætsorganisationerne og Team Danmark om sagen. Det er min hensigt at bede dem om en redegørelse for deres fælles bestræbelser på at leve op til finansieringen og for, hvordan de over en vis periode mener at kunne nå frem til en tilfredsstillende løsning.

Jeg har naturligvis håb om, at idrætten vil reagere positivt herpå, og at sagen finder sin løsning.

Skulle dette imod min forventning vise sig ikke at blive tilfældet, må jeg lige så naturligt tage sagen op til fornyet overvejelse fra statens side.

Spm. nr. S 519

Til kultur- og kommunikationsministeren (1/2 88) af:

Stillinger (SF):

»Har Team Danmark ret i sin fortolkning af loven om eliteidræt, således at ikke kun retten til at markedsføre og sælge billedrettigheder, men de fulde billedrettigheder skal overdrages?»

Begrundelse

Jævnfør den senere tids presseomtale.

Svar (8/2 88):

Kultur- og kommunikationsministeren (H. P. Clausen):

§ 1 i lov nr. 643 af 19. december 1984 om eliteidrættens fremme er sålydende:

»Til fremme af dansk eliteidræts udvikling på en socialt og samfundsmæssigt forsvarlig måde oprettes en selvejende institution, der har til opgave at iværksætte, koordinere og effektivisere fælles foranstaltninger for eliteidrætten i Danmark ved . . . 8) at varetage markedsføring og salg af rettigheder og ydelser i forbindelse med eliteidræt.«

Lovens ordlyd er klar, og lovens forarbejder støtter i deres formuleringer lovtæksten. Det er efter min opfattelse således ikke billedrettighederne som sådan, der ved loven overdrages til Team Danmark. Der er derfor tale om et samarbejde og om aftaler mellem forbundene og Team Danmark på dette område.

Jeg henviser i øvrigt til min besvarelse af spørgsmål nr. S 518.

Spm. nr. S 522

Til indenrigsministeren (1/2 88) af:

Dohrmann (FP):

»Fortolker Haderslev Kommune gældende bestemmelser korrekt, når kommunen med henvisning til lovgivningen, lokalplaner etc. først forbyder et ægtepar at genopføre deres nedbrændte helårsbolig, fordi grundstykket betegnes som beliggende i et sommerhusområde, og nu senere, hvor det såkaldte sommerhus er opført og taget i brug, truer ægteparret med politi, retsforfølgning og bøder, fordi ægteparret benytter deres eget hus som helårsbolig?»

Begrundelse

Magtsyge skrivebordsgeneraler og bureaukrater har tilsyneladende stadig ideelle udfoldelsesmuligheder her i landet. En af de senest offentliggjorte beretninger herom stammer fra Haderslev, hvor et ægtepar, begge over 60 år, udsættes for en så menneskefjendsk og uværdig behandling af Haderslev Kommune, at tankerne uvilkårligt ledes hen på de steder i udlandet, hvor tvangsforflytninger og deportationer er almindelige.

Kort beskrevet er hændelsesforløbet det, at ægteparret Schmidt i Ørby ved Haderslev mistede deres bolig gennem mange år ved en brand i 1980. Da ægteparret helt korrekt søgte om at genopføre deres hjem, meddelte Haderslev Kommune, at der kun kunne gives tilladelse til sommerbeboelse, et synspunkt, der senere fik støtte af både amtet og Miljøankenævnet. Et

[Dohrmann]

veliseret hus blev opført og naturligvis taget i anvendelse af den familie, der gennem mange år har haft deres daglige virke og adresse det pågældende sted.

Det seneste i sagen er imidlertid, at Teknisk Udvalg i Haderslev Kommune nu truer ægteparret Schmidt med politi, dagbøder osv., fordi de efter kommunens mening har begået en alvorlig forbrydelse ved at blive boende i deres hjem.

Foreløbigt svar (9/2 88):

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Da spørgsmålet vedrører Miljøministeriets lovgivning, har jeg bedt dette ministerium om en udtalelse om sagen.

Når Miljøministeriets udtalelse foreligger, vil jeg vende tilbage til det stillede spørgsmål.

Spm. nr. S 523

Til *arbejdsministeren* (1/2 88) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Vil ministeren tage initiativ til at ændre arbejdsløshedsforsikringsloven, så det bliver tilladt anerkendte arbejdsløshedskasser at drive kursusvirksomhed, der kan sikre a-kassens ledige en efteruddannelse og dermed en bedre mulighed for at få nyt arbejde?«

Begrundelse

Den nuværende arbejdsløshedsforsikringslov tillader ikke en arbejdsløshedskasse at drive kursusvirksomhed. Den skal alene sikre sine medlemmer en understøttelse i tilfælde af arbejdsløshed.

Pr. 1. august 1988 skal ministeren ifølge det oplyste have pålagt FFA at standse alle aktiviteter inden for uddannelsesområdet. Der er noget forkert ved, at en virksomhed ikke har lejlighed til at skaffe arbejde på grund af nogle bureaukratiske regler. En opblødning i spørgsmålet om a-kassers ret til at udøve kursusvirksomhed vil kunne medvirke til en nedsættelse af arbejdsløsheden.

Svar (10/2 88):

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

I begrundelsen for spørgsmålet nævnes, at jeg har pålagt Firma-Funktionærernes Ar-

bejdsløshedskasse (FFA) at standse alle aktiviteter inden for uddannelsesområdet pr. 1. august 1988.

Spørgsmålet giver mig en kærkommen anledning til kort at orientere om de faktiske forhold i denne sag, som på en del punkter har fået en fejlagtig omtale.

Jeg kan bekræfte, at Arbejdsministeriet den 6. august 1987 tiltrådte en afgørelse truffet af Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen, hvorefter FFA skulle afvikle deltagelse i betaling til kursusvirksomhed.

Ministeriet meddelte i afgørelsen, at kassens udgifter til kursusvirksomhed skulle være afviklet senest den 1. august 1988.

Som det også nævnes i begrundelsen for spørgsmålet, er baggrunden for afgørelsen, at arbejdsløshedsforsikringsloven indeholder en bestemmelse om, at en arbejdsløshedskasses formål alene er at sikre medlemmerne økonomisk bistand i tilfælde af ledighed.

Denne bestemmelse går igen i standardvedtægten for danske statsanerkendte arbejdsløshedskassers virksomhed.

Arbejdsløshedskasserne er jo som udgangspunkt fagligt afgrænsede. Det betyder, at medlemmerne normalt ikke har mulighed for at forsikre sig i en anden kasse, hvor de alene betaler for at være arbejdsløshedsforsikret og ikke behøver at bidrage økonomisk til andre aktiviteter – f.eks. kurser – som de måske aldrig vil gøre brug af.

Arbejdsministeriet lægger afgørende vægt på, at man ikke bør kunne pålægge medlemmer, der alene ønsker at være arbejdsløshedsforsikret, bidrag til andre aktiviteter end til administrationen af forsikringen generelt og til bistand til de ledige medlemmer.

Jeg vil gerne understrege, at jeg finder, at kursusvirksomhed for arbejdsløshedskassemedlemmer er en positiv aktivitet, der kan være med til at få ledige i arbejde.

Da det i sagens natur er mig meget imod at bremse aktiviteter, der er med til at få ledige i arbejde, tilbød jeg under sagens behandling FFA en løsningsmulighed, hvorefter det ved indføjelse i kassens vedtægt kunne gøres muligt, at kassen betalte sine ledige medlemmer tilskud til deltagelse i kurser, idet det nøje skulle fremgå af vedtægten, hvilke kurser kassen måtte yde tilskud til medlemmernes deltagelse i, med hvilke beløb og betingelserne i øvrigt.

[Arbejdsministeren]

FFA afviste imidlertid den foreslåede løsningsmulighed. Kassen fastholdt, at kursusvirksomheden også skulle omfatte ikkeledige medlemmer.

Jeg vil gerne fremhæve, at kursusvirksomheden kan etableres uden for arbejdsløshedskasseregulering, f.eks. i faglig sammenhæng eller på andre måder.

I den forbindelse kan jeg nævne, at mange faglige organisationer har kursusaktiviteter i forbundsregi, og det er der selvfølgelig intet forkert i. Tværtimod synes jeg, at det er godt, at faglige sammenslutninger bidrager til efteruddannelse af deres medlemmer.

På denne baggrund finder jeg ikke anledning til at foreslå ændringer i arbejdsløshedsforsikringsloven.

Spm. nr. S 524

Til *undervisnings- og forskningsministeren* (1/2 88) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Hvilke skridt vil ministeren tage for at sikre, at enhver kursist, der tilmelder sig et AOF-kursus, bliver tydeligt orienteret om, at AOF kun benytter lærere af socialistisk observans?«

Begrundelse

Kursisterne har krav på at kende lærernes politiske holdning – ser det ud til.

Svar (8/2 88):

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Det er min opfattelse, at de store oplysningsforbund og mange andre initiativtagere til fritidsundervisning for voksne normalt ikke lægger skjul på deres politiske eller ideologiske ståsted, men der er ikke hjemmel til at pålægge initiativtageren at offentliggøre oplysninger herom.

Lærernes faglige og pædagogiske kvalifikationer sikres gennem amtsrådets godkendelse, jf. mit svar på det af spørgeren stillede spørgsmål nr. S 525, og ingen må forlange, at jeg skal forhindre AOF i i øvrigt at anlægge holdningsmæssige kriterier, når lærerne udvælges.

Spm. nr. S 525

Til *undervisnings- og forskningsministeren* (1/2 88) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Finder ministeren det rimeligt, at der til den undervisning, der sker med statsstøtte, kan findes lærere, der ikke er velkvalificerede, men som fortrinsvis er ansat på grund af deres politiske holdning?«

Begrundelse

AOF ansætter efter politisk – socialistisk – holdning. Dette kan således også ske andre steder og sikrer ikke nødvendigvis eleverne den bedst mulige undervisning.

Svar (8/2 88):

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Som oplyst i mit svar af 14. januar 1988 på det af spørgeren stillede spørgsmål nr. S 377 er det ifølge skolestyrelseslovens § 39 amtsrådet, der godkender lærerne ved fritidsundervisning for voksne.

Det er en betingelse for godkendelsen, at læreren gennem uddannelse eller tidligere virksomhed har erhvervet faglige kvalifikationer i det pågældende emne, og at læreren er i besiddelse af de fornødne pædagogiske forudsætninger.

Amtsrådets godkendelse sikrer således, at fritidsundervisningens lærere er i besiddelse af de fornødne kvalifikationer, men det frie lærervalg overlader det til lederen af den pågældende fritidsundervisning at afgøre, hvilke af de godkendte lærere der ansættes hos den enkelte initiativtager.

Spm. nr. S 526

Til *undervisnings- og forskningsministeren* (1/2 88) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Vil ministeren fremlægge en fuldstændig liste over fritidskurser og oplyse, hvilken politisk holdning det enkelte kursus repræsenterer?«

Begrundelse

Kursisterne i Danmark skal have klar besked

[Pia Kjærsgaard]

om, hvad der kræves af lærere, der underviser på de kurser, man tilmelder sig. F.eks. kan man hos AOF ikke blive undervist af velkvalificerede lærere, der er medlemmer af Fremskridtspartiet.

Svar (8/2 88):

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Det er formentlig velkendt, at eksempelvis Arbejdernes Oplysnings Forbund (AOF) har sine rødder i arbejderbevægelsen, medens Folkeligt Oplysnings Forbund (FOF) støtter sig til borgerlige og Liberalt Oplysnings Forbund (LOF) til liberale kræfter.

Socialistisk Oplysningsforbunds og Marxistisk Oplysnings Forbunds baggrund fremstår tilsvarende klart, medens det måske ikke er helt åbenbart, at Frit Oplysnings Forbund har sit bagland i kredse med tilknytning til Det Radikale Venstre.

Det er ikke muligt at fremlægge en fuldstændig liste over initiativtagere til fritidsundervisning for voksne, da en sådan liste ikke findes, og registrering af politiske holdninger er som bekendt ikke tilladt i Danmark.

Spm. nr. S 527

Til *undervisnings- og forskningsministeren* (1/2 88) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Vil ministeren støtte et forslag fra Fremskridtspartiet, der flytter statsstøttet fritidsundervisning over til privat regi, så der ikke mere gives statsstøtte til f.eks. møbelpolstring, mavedans eller grønlandsk perlevævning?«

Svar (8/2 88):

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Det har i mange år været et hævdundet princip, at godkendelse af fritidsundervisning for voksne sker på et nærmest objektivi grundlag, det vil sige, at aktiviteten godkendes, hvis der er tale om sammenhængende målrettet undervisning, der står åben for alle, og som varetages af en af amtsrådet godkendt kvalificeret lærer.

Virksomhed, der ifølge indhold og tilrettelæggelse naturligt henhører under anden form

for fritidsundervisning, og visse andre aktiviteter, herunder sportsprægede aktiviteter, som i andre sammenhænge dyrkes som konkurrence eller lignende, kan dog ikke godkendes.

I øvrigt har der ikke været tradition for offentlig indblanding i de aktiviteter, der kan samle de nødvendige 12 deltagere.

Jeg hører til dem, der mener, at undervisning i møbelpolstring, lanciers og meget andet ville kunne klare sig fortræffeligt uden offentlige tilskud. Men man skal være opmærksom på, at disse meget omtalte hold ikke koster det offentlige særlig meget, samtidig med at det vil medføre megen kostbar administration (papirvælde) at sondre detaljeret mellem værdige og uværdige undervisningsformål. Jeg vil derfor foretrække generelle begrænsninger frem for selektive, hvis der skal spares.

Foreløbig må jeg afvente et udspil fra folkeoplysningsudvalget, før jeg kan få flertal for større ændringer. Det fremgik klart af samråd i Folketingets Uddannelsesudvalg sidste år.

Spm. nr. S 533

Til *justitsministeren* (2/2 88) af:

Poulsgaard (FP):

»Hvilke straffeforanstaltninger agter ministeren at bruge over for folk, der fuldt vidende påfører medborgere sygdommen AIDS?«

Begrundelse

I dag forholder det sig desværre sådan, at en konstatering af sygdommen AIDS i de fleste tilfælde er lig med en dødsdom, og derfor er det at ligestille med mord, når man fuldt vidende påfører andre denne meget alvorlige sygdom.

Det er dybt tragisk for de personer, der bliver ramt af AIDS, men Folketinget har en pligt til at beskytte de personer, der ikke er ramt af sygdommen, således at AIDS-smittede, der er bekendt med deres sygdom, ikke uhæmmet kan fortsætte deres seksuelle aktiviteter.

Den seneste sag i dagspressen, hvor en 19-årig pige er blevet påført AIDS af en mand, der vidste, han var smittebærer, må få konsekvenser for hele den debat, vi har, med hensyn til, hvorledes vi skal forholde os til sygdommen AIDS.

Svar (9/2 88):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Det er anklagemyndigheden og politiet, der foretager efterforskning og afgør, om der er grundlag for at rejse tiltale mod personer, der påfører andre personer sygdommen AIDS, men jeg forstår spørgsmålet således, at spørgeren ønsker oplyst, i hvilket omfang sådanne handlinger kan indebære en overtrædelse af straffeloven.

Indledningsvis skal jeg oplyse, at domstolene her i landet endnu ikke har haft lejlighed til at foretage en nærmere strafferetlig vurdering af sådanne tilfælde. Der foreligger således ingen retspraksis på dette område. Jeg er derfor henvist til i stedet at omtale de bestemmelser i straffeloven, der – afhængig af de konkret foreliggende omstændigheder – vil kunne komme på tale i disse situationer.

Har en AIDS-smittet person samleje med en person, der ikke selv er smittet og ikke har kendskab til, at den anden er smittet, og har den AIDS-smittede person endvidere forsæt til at dræbe den anden, kan dette i princippet være strafbart som manddrab efter straffelovens § 237 eller som forsøg på drab ifølge straffelovens § 237, jf. § 21.

Foreligger der ikke drabsforsæt, men kan det i stedet bevises, at gerningsmanden har haft forsæt til at skade den anden ved at påføre den pågældende AIDS-smitte, vil handlingerne kunne være omfattet af straffelovens §§ 245 eller 246 om henholdsvis legemsbeskadigelse og grov legemsbeskadigelse eller forsøg derpå.

Der vil endvidere være mulighed for at gøre et uagtsomhedsansvar gældende, hvis en person med formodning om selv at være smittet har samleje med en ikkesmittet. Pådrager den ikkesmittede sig derved AIDS, vil forholdet muligvis kunne henføres under straffelovens § 241 om uagtsomt manddrab, hvis følgen bliver offerets død, eller under § 249 om uagtsom legemsbeskadigelse, hvis offeret ikke dør.

Endelig kan der være tale om at anvende straffelovens § 252, som bl.a. omhandler den, der på hensynsløs måde volder nærliggende fare for nogens liv eller førlighed. Med den udvikling, vi har haft, og den oplysningskampagne, der er ført, er det min opfattelse, at en gerningsmand må vide, at der er fare for en andens liv eller helbred, og at det også er – mildt sagt – hensynsløst, hvis en AIDS-smittet person med viden herom ubeskyttet har samleje med en an-

den. Som nævnt har et sådant tilfælde endnu ikke været forelagt domstolene, og man kan derfor ikke med sikkerhed vide, om domstolene vil finde, at kravet i § 252 om en nærliggende fare er opfyldt, ligesom det ikke er afklaret, om handlingen ud fra en strafferetlig vurdering må opfattes som atypisk i forhold til straffelovens § 252.

Spm. nr. S 534

Til *kirkeministeren* (3/2 88) af:

Ingerlise Koefoed (SF):

»Vil ministeren i fortsættelse af ministerens svar på spørgsmål nr. S 465 oplyse, hvorfor man ikke har fulgt Sorgenfri Menighedsråds ønske om opslag om en præstestilling til deling mellem Virum Sogn og Sorgenfri Sogn med hver halvparten?«

Begrundelse

Ministerens svar synes at fortegne visse aspekter i sagsforløbet. Det er rigtigt, at menighedsrådet i Sorgenfri længe har ønsket en aflastning for sognepræsten, da folketallet i sognet i nogen tid har været i stigning. Men det stemmer ikke ganske med de faktiske forhold, at menighedsrådet har ønsket, »at bistandsordningen konverteres til en deltidsstilling i Sorgenfri Sogn.«

Hvad Sorgenfri Menighedsråd har givet udtryk for, kan kun fortolkes således, at man har ønsket en lejlighed til selv at være bestemmende med hensyn til valg af præst. Da den nuværende bistandspræst fra Virum i sin tid blev atacheret sognepræsten i Sorgenfri med 1/4 tjeneste, blev Sorgenfri ikke spurgt, og når nu denne attachering udvides til halvdelen, bliver man altså heller ikke spurgt. Det er ikke underligt, hvis nogen føler, at demokratiet ikke helt er blevet efterlevet i denne sag.

Sorgenfri Menighedsråd har ønsket, at der skulle opslås en stilling med halv tjeneste i Virum og halv tjeneste i Sorgenfri. Den nuværende bistandspræst, som er valgt som heltidspræst i Virum, kan så fortsætte med at være det, hvorved Virum vil have to heltidspræster og få tillagt yderligere en halv, hvis Sorgenfri Menighedsråds ønsker følges. Dette ville efter spørgerens mening ikke blot have været den nemmeste løsning. Det ville koste akkurat det samme som det resultat, man nu er nået frem til, uden

[Ingerlise Koefoed]

at Sorgenfri Menighedsråd kan føle sig tilfreds med det.

Svar (9/2 88):

Kirkeministeren (Mette Madsen):

Som anført i mit svar af 27. januar 1988 på spørgsmål nr. S 465 er Virum Pastorat normeret med tre præstestillinger og Sorgenfri Pastorat med én præstestilling.

Folketallet i Virum Pastorat har været svagt dalende i en årrække. Tilsvarende gjaldt folketallet i Sorgenfri Pastorat, indtil denne udvikling vendte for nogle år siden.

Til illustration af udviklingen i Sorgenfri anføres følgende folketal:

1970	ca. 6.300
1976	ca. 5.600
1980	ca. 5.200
1985	ca. 5.000

Folketallet pr. 1. januar 1987 udgjorde ca. 5.300.

Blandt andet denne udvikling har givet de kirkelige tilsynsmyndigheder (biskop og provst) anledning til at overveje, om en ændring af normeringen af præstestillinger i de to pastorater burde finde sted i forbindelse med den indtrådte ledighed i en af sognepræstestillingerne i Virum Pastorat.

Langvarige overvejelser har imidlertid resulteret i en indstilling til mig om, at de nuværende forhold ikke ændres for tiden, men at en ændring af fordelingen af præstestillinger de to pastorater imellem først tages op ved førstkommande ledighed i en af de øvrige præstestillinger i Virum Pastorat. Ledighed vil indtræde i en af disse stillinger senest i 1993, og der vil efter biskoppens opfattelse til den tid være bedre mulighed for at vurdere stabiliteten i befolkningsudviklingen i de to pastorater.

I biskoppens overvejelser er yderligere aldersfordelingen blandt præsterne i Virum Pastorat indgået. Endvidere har biskoppen tillagt det betydning, at den præst, som hidtil har ydet bistand i Sorgenfri Pastorat, gennem ca. 16 års virke har fået tilslutning fra kredse i Sorgenfri Pastorat.

Det er min opfattelse, at biskoppen i sin indstilling til mig har afvejet alle relevante hensyn imod hinanden på en rimelig måde, og jeg har derfor som anført i mit svar af 27. januar 1988 ikke haft grundlag for at tilsidesætte indstillingen.

Supplerende besvarelse af skriftligt besvaret spørgsmål:

Ad spm. nr. S 229

Formanden:

Fra sundhedsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af medlem af Folketinget Carsten Andersen (SF) stillet spørgsmål.

Spørgsmålet, som sammen med begrundelsen og det foreløbige svar er optaget i Folketingsstidende foran, sp. 3473, var sålydende:

Til *sundhedsministeren* (18/11 87) af:

Carsten Andersen (SF):

»Kan ministeren bekræfte professor, overlæge, dr. med. Tom Bolvigs udsagn om, at mængden af ordineret neuroleptika på psykiatriske afdelinger er afhængig af antallet af behandlings- og plejepersonale, og hvad agter ministeren at foretage i den anledning?«

Supplerende svar (9/2 88):

Sundhedsministeren (Agnete Laustsen):

Til brug for besvarelsen af dette spørgsmål har jeg indhentet en udtalelse fra Sundhedsstyrelsen, som har anmodet Rigshospitalet om en udtalelse.

Rigshospitalet har forelagt spørgsmålet for professor Tom Bolvig, der har oplyst, at han til Københavns Radio den 10. november 1987 udtalte, at neuroleptika er virkningsfuldt i behandlingen af sindssygelige sygdomsfænomener. Som andre medikamentelle behandlingsformer har neuroleptika bivirkninger, dog ikke alvorligere, end at man må anse neuroleptika som nødvendige i det samlede behandlingstilbud til psykiatriske patienter. Mængden af neuroleptika ville formentlig kunne reduceres, hvis den personalemæssige situation på de psykiatriske afdelinger bedredes, men selv med optimal normering ville man efter Tom Bolvigs mening ikke kunne yde forsvarlig behandling af psykotiske patienter uden brug af neuroleptika. Rigshospitalets direktion har ikke yderligere bemærkninger til sagen.

Sundhedsstyrelsen har på baggrund heraf oplyst, at neuroleptika ikke kan undværes i det samlede behandlingstilbud til psykiatriske patienter og således ikke kan erstattes af et nok så stort plejepersonale. Anvendelse af neuroleptika

[Sundhedsministeren]

ka sker især på afdelinger med akutte psykotiske patienter og inden for gerontopsykiatrien. Sundhedsstyrelsen har ikke kendskab til undersøgelser, der nærmere kan belyse det rejste spørgsmål om sammenhængen mellem mængden af ordinerede neuroleptika på psykiatriske afdelinger og antallet af behandlings- og plejepersonale.

Efter Sundhedsstyrelsens opfattelse kan det dog ikke afvises, at anvendelse af øget psykoterapeutisk indsats over for enkelte patienter vil kunne reducere anvendelsen af neuroleptika.

Jeg kan henholde mig til Sundhedsstyrelsens udtalelse.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 194:

Forslag til skovlov.

Af miljøministeren (Chr. Christensen).

(Fremsat 28/1 88).

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 3 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 195:

Forslag til lov om ændring af lov om lens, stamhuses og fideikommissgodsers samt de herhen hørende fideikommisskapitalers overgang til fri ejendom.

Af miljøministeren (Chr. Christensen).

(Fremsat 28/1 88).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Henning Nielsen (S):

Når lovforslag nr. L 194, som vi har til behandling, engang i løbet af foråret bliver vedtaget, har Danmark fået en ny skovlov. Vores hidtidige skovpolitik har jo bygget på en forordning fra 1805 og på vores nuværende skovlov fra 1935. Skovloven har altså holdt med nogle få ændringer i over 50 år, og vi må sige, at skovloven har været ganske god. Den har i hvert fald betydet, at vi har fået en forbedring af de danske skove.

I 1980'erne har der flere gange i Folketinget været rejst krav om, at vi måtte have en revision af skovloven. Sidst var i folketingsssamlingen

1985-86. Begrundelsen for en revision har altid været at give de miljømæssige hensyn en større prioritet samt at sikre en rimelig del af det samlede skovareal som løvskov, idet der, i hvert fald hvad byen angår, er sket en uheldig udvikling.

Socialdemokratiet har i de skovpolitiske debatter, der har været, givet udtryk for, at vi var enige i de intentioner, der var om de miljømæssige hensyn. Vi har også givet udtryk for, at det må være muligt at opnå det, samtidig med at vi kan bevare en god produktion og beskæftigelse i vore skove. Skovbruget har også betydning for vor samfundsøkonomi, for beskæftigelse både i det primære skovbrug og også i den træforarbejdende industri, hvor der er beskæftiget ikke mindre end 35.000 personer.

Men det er altså klart, at vore skove også set ud fra et socialdemokratisk synspunkt har stor betydning for vores miljø, for vores fritidsliv. Derfor ønsker Socialdemokratiet også, at den ny skovlov skal sikre, at vi bl.a. stadig væk har lyngbækker, grupper af sjældne træer, enge, moser osv., og at de må bevares, således at befolkningen også har disse naturområder at komme ud i. Det ville være til skade for befolkningens oplevelse, når de besøger skovene, hvis det gik ud over disse naturområder.

Miljøministeren har i forbindelse med forbedringen af lovforslaget haft nedsat et udvalg, hvori de interesserede grupper på alle områder har været repræsenteret. Når man ser lovforslaget, er det også helt tydeligt, at miljøministeren har forsøgt efter bedste evne at tilgodese alle interesser. Det kan være svært, må jeg medgive, og jeg mener heller ikke, at det fuldt ud er lykkedes.

Vi har fået en ny formålsparagraf i loven, lovens § 1. Her står eksempelvis punkt for punkt, hvad der skal til for at værne og bevare de danske skove, skovbrugets stabilitet osv. Her mener vi i Socialdemokratiet, at man måske skulle have de miljøbeskyttende hensyn frem også som et selvstændigt punkt.

Reglerne i § 14, som omhandler god skovdrift, er vel ikke særlig detaljerede, men giver alligevel en god anvisning på, hvad der forstås ved god skovdrift. Jeg er også tilfreds med, at hvis de ikke overholdes, har miljøministeren ifølge lovforslaget mulighed for at gå ind gennem påbud, eller hvad der nu ellers skal til for at få forholdene bragt i orden. Hvis vi nu får lo-